

Martin Crimp

STORY (The Treatment)

Přeložila Jitka Sloupová

Život, jak ho známe, skončil, nikdo však není schopen postihnout, co zaujalo jeho místo... Město pomalu a jistě pohlcuje samo sebe.

Paul Auster, *V zemi posledních věcí*

*Pravá bolest, jež udržuje vše v bdělosti,
je nepatrné, nekonečné vypalování
nevinných očí jiných soustav*

...

Život není sen. Bděte! Bděte! Bděte!

Lorca, *Básník v New Yorku*

"To je ale skoro zázrak," řekl Karel.

"Všechno se tu rozvíjí velice rychle," řekl strýc a ukončil tím rozhovor.

Kafka, *Nezvěstný (Amerika)*

*****

Text je autorským dílem, které podléhá ochraně podle autorského zákona.

Užití tohoto díla je možné pouze formou dramaturgického studia pro potřeby inscenace díla.

Jakékoliv jiné užití, zejména rozmnožování nebo poskytování třetím osobám, podléhá sankcím dle § 152 trestního zákoníku.

V případě zájmu o provozování nebo jiné užití díla

se zavazujete požádat o zprostředkování autorských práv k divadelnímu provozování díla Aura-Pont, divadelní a literární agenturu.

*****

AURA-PONT, divadelní a literární agentura, s.r.o.

Radlická 99, 150 00 Praha 5

IČ: 00174866, DIČ: CZ00174866

tel.: 251 554 938, 251 553 992, fax: 251 550 207

<http://www.aura-pont.cz>

*****

OSOBY:

JENNIFER (Jen) přes čtyřicet

ANDREW přes čtyřicet

ANNE přes dvacet

SIMON přes dvacet

CLIFFORD přes šedesát

NICKY přes dvacet

JOHN přes čtyřicet

TAXIKÁŘ přes šedesát

a dále

SERVÍRKA

POLICISTA

FILMOVÁ HVĚZDA

SLUŽKA

ŠÍLENÁ ŽENA

JOHN, POLICISTA a TAXIKÁŘ jsou černí (Afro-)Američané.

Hra je napsána tak, že vedlejší role mohou být v případě nutnosti obsazeny herci, kteří hrají NICKY a JOHNA.

V 1.obrazce čtvrtého dějství vystupuje DAV. Pokud skutečný dav není po ruce, nesmí být předveden nebo znázorněn naturalistickými prostředky.

MÍSTO A ČAS

New York City, současnost.

První dějství - červnový den

Druhé dějství - večer téhož dne

Třetí dějství - o několik dní později

Čtvrté dějství - o rok později

Závorky v rámci jednotlivých replik naznačují změnu tónu. Lomítka (/) označují okamžik, kdy začíná následující replika další postavy ("skákání do řeči").

PRVNÍ DĚJSTVÍ

1.

TriBeCa.* Kancelář.*(Anne, Jennifer a Andrew. Andrew kouří.)*

Jen Takže jde rovnou k tobě.

Anne Jde rovnou ke mně.

Jen Jde rovnou k tobě. Áha.

Anne A přelepí mi pusku páskou.

Jen Fajn. Proč?

Anne Aby mě umlčel. Chce mě umlčet.

Jen Chce tě umlčet.

Anne Ano.

Jen Dobře. Jakou páskou?

Anne Lepící páskou. Takovou, co se užívá na izolaci drátů.

Jen Dobře.

Anne Víte kterou / myslím?

Jen Víme kterou / myslíš.

Anne Tu, co je na zadní straně stříbrná. Někdy je stříbrná, někdy černá.

Jen Stříbrná se hodí. Ten lesk. To se hodí.

Anne Vždycky ji má u sebe. Potřebuje jí v práci.

Jen Co dělá? *(Andrewovi)* Jak se to stříbro / bude lesknout.

Anne Jo. Ano. Je elektrikář.

---

* TriBeCa je území v centru New Yorku tvořící trojúhelník za Canal Street (Triangle Below Canal Street).

Jen To je **skvělý**.

Anne Takže má tu pásku pořád u sebe.

Jen To je **skvělý**. Bráníš se?Anne **Vnitřně** se bráním.

Jen Dobře.

Anne **Vnitřně** se bráním. Jenže on má nůž a křičí na mě, že jsem děvka.

Jen Křičí, že jsi děvka.

Anne Ano.

Jen A v ruce má nůž a tu pásku, tu se stříbrnou zadní

stranou, co se používá na izolaci drátů.

Anne Přesně.

(pauza)

Ano. / Přesně tak.

Jen Takže co dělá? Odřízne si kousek té pásky?

Anne Odřízne? Ne.

Jen Ne?

Anne Je to ta páska / co se dá trhat...

Jen **Á**, rozumím.

Anne ...jen tak rukou. Vlastně ji tak asi dělají **schválně**,
aby se dala trhat.

Jen Rozumím. Takže si jí kousek utrhne (což je koneckonců
šikvnější) a zalepí...

Anne Přesně.

Jen ...ti s ní pusou.

Anne Ano.

Jen Aby tě umlčel.

Anne Ano.

Jen U vás doma.

Anne Ano.

Jen V ulici X.

Anne Ano.

(Jennifer vrhne pohled na Andrewa.)

Jen A ten nůž?

Anne Nůž?

Jen Co dělá s tím nožem?

Anne Nůž není vidět.

Jen Uhu. Není vidět. No dobře.

Anne Spíš je to takový pocit, **pocit** / nože.

Jen Pocit nože.

Anne Ano.

Jen Ale ten nůž, ten nůž, co cítíš, (ona cítí nůž),
ten taky patří k jeho inventáři?

Anne K jeho inventáři? Co to je?

Jen K inventáři jeho - nástrojů, jeho pracovních nástrojů?

Anne Myslíte jako ta páska.

Jen Přesně tak.

Anne To si nejsem jistá.

Jen Dobrá.

Anne Protože jak říkám, já ho jenom cítím. A jestli patří
nebo nepatří k jeho inventáři, je vedlejší, protože v tu chvíli začíná mluvit.

Jen Mluví. Mluví na tebe.

Anne Mluví na mě.

Jen Dobrá. (Ten nůž mi trochu / dělá starosti).

Anne Mluví na mě. Ano.

Jen Jak?

Anne Jak na mě mluví?

Jen (Jistě.) Řekni mi, jak mluví.

Anne Dobře. No, je mimo sebe.

Jen Fajn. Aha. Ne. Vysvětli to. Je mimo sebe jako při...?

Anne Je mimo, jako u vytržení.

Jen Dobře. Jako u vytržení.

Anne Mimo jako při (já nevím...)

Jen U vytržení je v pořádku.

Anne Nebo jako v extázi.

Jen U vytržení nám stačí. Ledaže bys tím - nemáš na mysli
- nemyslíš tím něco na způsob tranzu? (Teď mě to / napadlo.)

Anne Tranz. Ano.

Jen To je skvělý. Mluví na ní, jako by byl v tranzu.

Anne Spíš z toho tranzu. Jako z tranzu. Jako by se právě...

Jen Probouzel?

Anne Probouzel, ano, probouzel / z tranzu.

Jen Ta stříbrná páska. Odlesk světla. Možná zrcadlový
odraz jeho tváře - zdeformovaný - na pruhu pásky. Pověz, on pije?

Anne Nepije.

Jen Opravdu?

Anne Při tomhle ne. **Potom** ano. Potom jde ven popít
s přáteli - s Holly, Joelem...

Jen Ale teď začne mluvit.

Anne Ano.

Jen A o čem začne mluvit?

Anne Začne o parkovišti.

Jen O parkovišti. Dobře. Vážně? Co je to za parkoviště?

Anne Nevím. Je u velkého obchodního domu. V noci. Mluví

o něm v noci. O bílých pruzích.

Jen O bílých pruzích.

Anne O bílých čárách, co oddělují auta.

Jen Dobře.

Anne Jak vypadají v noci, když tam auta nejsou.

Jen Pod těmi světly.

Anne Přesně. Pod těmi oranžovými světly, co svítí v noci.

Jen A která teď - **aha** - **odhalují** doposud skryvaný vzorek těch čar.

Anne Ano. A záhony, které oddělují řady.

Jen A jaké jsou ty záhony, květinové?

Anne Květinové. Ano. A taky jsou v nich mladé stromky.

Popisuje, jak v noci vypadají.

Jen Jak ty mladé stromky vypadají v noci pod těmi oranžovými světly.

Anne Přesně.

Jen Dobře.

Anne Jak vypadají jejich listy.

(pauza)

Jen A proto tě umlčí.

Anne A je tam pes.

Jen V místnosti?

Anne V dálce. Štěká smutně, jako by byl zavřený.

Jen Tak se podíváme, jestli jsem to pochopila správně.

Umlčel tě a teď - co? co ti vypráví? - Vypráví ti - vypráví ti, jestli jsem to správně pochopila, o té ženě, kterou - na tomhle parkovišti - co? - zneužil?

Anne Prosím?

Jen Zneužíval je? Myslím ženy? Pod těmi světly a tak dál, a tak dál - ty mladé stromky a tak dál, a tak dál - bílé čáry.

Anne Ne. Bohužel. Nikoho nezneužil.

Jen Nikoho? Jen křičí, že jsi děvka. Jenom ti zalepí pusou. Jen ti vyhrožuje nožem, který, jak říkáš, cítíš.

Anne Nikoho nezneužil. To není to, o čem mluví.

Jen No dobře. Ale ty jsi přece - je možné říct, že jsi stejně hrozně vyděšená. Tvoje oči (*Andrewovi*) Pořád si nějak představuju její oči, jak se zavírají hrůzou.

Anne Já je mám hrůzou **otevřené**.

Jen Otevřené hrůzou, to jde. Její oči jsou - ano - jsou otevřené, do široka otevřené zírají.

Anne V totální hrůze. Ano.

Jen Zírají - **ovšem** - zírají do jeho tváře.

Anne Na kuklu.

Jen Co?

Anne Do tváře ne. Má kuklu.

Jen Dobře.

Anne Takovou koženou.

Jen Dobře. Má koženou kuklu. Fajn. Vážně?

(Jennifer a Andrew si vymění pohled.)

Aha.

Anne A pořád mluví o tom, jak je svět krásný. **To** je jeho téma.

Jen Svět. Jaký svět. Jaké téma?

Anne Tenhle svět.

Jen Myslíš tenhle svět, svět, ve kterém / žijem?

Anne Svět, ve kterém / žijeme.

Jen Nemáš na mysli nějaký zvláštní svět jako třeba svět hmyzu nebo nějaký svět vytvořený umělcem, jako třeba "svět Vermeera van Delft".

Anne Ne. Tenhle svět. Svět, který obýváme. Jak je krásný.

To je jeho téma.

(pauza)

Jen Fajn. Takže ten chlap je podivín.

Anne Ne, je docela obyčejný. Nemyslím si, že by byl podivín.

Jen Obyčejný je lepší. Lepší (máš pravdu) než podivín.

Zřejmě **bude** podivín, ale **vypadá** obyčejně. *(Andrewovi)* To by mohlo fungovat.

Anne Ne, vypadá obyčejně, protože je obyčejný. Je obyčejný do morku kosti.

Jen O tom by se dalo diskutovat.

Anne To je to, co mě děsí.

Jen Jeho obyčejnost. Aha. Myslím, že chápu. Snad chápu.

Ale co říkáš ty?

Anne Co říkám?

Jen Ano. Pořád mluví. Tenhle "obyčejný" chlap. Ale co říkáš **ty**? Jak **reaguješ** ty?

Anne Mám přes pusku pásku.

Jen Ale ovšem. Promiň.

Anne Nemůžu mluvit.

Jen Promiň.

Anne Jak můžu mluvit s páskou přes pusu? Copak vy mě neposloucháte?

Jen Přirozeně že nemůžeš mluvit. **Samozřejmě**, že posloucháme. Takže pak - co? ... svlékne tě, osahává tě?

Anne Prosím?

Jen Osahává tě ten chlap?

Anne Ne.

Jen **Vnitřně** se bráníš, ale on tě přemůže, svlékne tě, osahává tě.

Anne On jenom mluví.

Jen Ale když mluví, dotýká se tvého těla, protože krása tvého těla je součástí krásy tohoto **světa**. (*Andrewovi*)

Vidíme její **tělo**, vidíme tu / **kuklu**.

Anne On se mého těla nedotýká.

Jen Dobře. Fajn. (Aha...) Ale... (už to asi chápu) nutí tě, aby ses ty dotýkala **jeho**.

Anne Vůbec ne. Ne. Mezi námi není fyzický / kontakt.

Jen Chce aby ses dotýkala **jeho** těla, abys je obdivovala.

Anne Mezi námi není fyzický kontakt.

Jen Ale jak je to možný?

Anne Tak to prostě je.

Jen Žádný fyzický kontakt.

Anne Absolutně žádný.

(*pauza*)

Jen Dobrá.

Anne Potom jde ven.

Jen S Holly, s Joelem.

Anne Se svými přáteli. Ano.

Jen Jseš si tím **jistá**?

(*Anne se dívá stranou. Ticho. Jennifer pohlédne na Andrewa.*)

Dobře, co kdybychom si teď udělali přestávku na oběd. Andrew?

Andrew Jdem k Japoncům?

Jen Máš ráda japonská jídla, Anne? Suši?

Anne Suši... to je...

Andrew To je ryba, syrová ryba. Nejedla si nikdy suši?

Jen Jedna restaurace je kousek odtud. Co kdybychom se kousek prošli, na čerstvém vzduchu.

Andrew Suši, to je umění.

Jen Není to žádná snobárna. Bude se ti tam líbit.

Andrew Nám se tam líbí.

Jen Bude se ti tam líbit. Je tam klid. Řekla bych, že máš ráda místa, kde je klid, že, Anne.

Anne Mám ráda mýtiny, mýtiny v lese. Ano. To mám. Jak jste to poznala?

Andrew Tak jako na mýtině tam klid není.

Anne To chápu.

Andrew Je to restaurace.

Anne Jistě.

Jen *(do interkomu)* Nicky, mám nějaké vzkazy?

Hlas Nicky Ve dvě máte schůzku s Webbem.

Jen *(dál do interkomu)* Kdo to sakra je, ten Webb? Ve dvě tady / nebudem.

Andrew Určitému množství hluku se člověk v restauraci nevyhne.

Anne Lidi si objednávají, baví se.

Andrew Přesně tak.

Jen *(do interkomu)* Jdeme teď s Anne na oběd. Bude muset počkat.

Andrew Je tam šum, neustálý šum.

Anne To v lese taky.

Jen Fajn, takže jdeme.

Andrew Půjdeme? *(Doprovází Anne ven. Mluví k ní.)* V lese? Vážně?

2.

Roh Canal Street a Broadwaye. Na chodníku.

(Postarší muž - Clifford - prodává talíře a jiné potřeby pro domácnost, které má rozestřeny na dece. Mladý muž - Simon - se probírá jeho zbožím. Popíjí pivo s láhve, kterou má schovanou v hnědém papírovém sáčku.)

Clifford Já si naplánoval život hodně brzo - vlastně už v padesátých letech. To mi muselo být tolik jako teď vám, ale už jsem byl rozhodnutý.

Simon Co stojí tenhle?

Clifford (Tenhle deset.) Rozhod jsem se, že si každý rok života rozdělím na dvě poloviny. Jednu polovinu bych dělal cokoli, abych si vydělal na živobytí - většinou to pak padlo na letní měsíce - řezničinu na 10. nebo 14. ulici (to jsem byl ovšem v lepší kondici) - nebo třeba číšníka.

Simon A tenhle?

Clifford (Patnáct.) Loni jsem například hlídal v Muzeu moderního umění, v posledních letech jsem si vůbec vybíral radši něco s klimatizací. A v těchhle skromných zaměstnáních jsem si / vydělal...

Simon Patnáct za jeden **talíř**?

Clifford ...na živobytí, protože moje příjmy jsou jinak dost malé.

To je limožský porcelán. Zdědil jsem ho po rodičích. To není "jeden talíř", to je Limoges. A zbytek roku, **každý** rok (ty vidličky a lžice jsou pravý stříbro), rok co rok - Víte, co jsem dělal? - Většinou v zimních měsících, na podzim a v zimních měsících - to jsem vstával brzo, většinou ještě za tmy, zasednul jsem ke stolu, k mahagonovému stolu, který patřil mému otci a který bych nikdy neprodal, i když mi zabírá celý pokoj, a já musím spát zkroucený jak paragraf - zasednul jsem za stůl svého otce - přišel o všechno v devětadvacátém, v roce, kdy jsem se narodil - zased jsem za ten stůl a rok co rok bez výjimky jsem napsal hru. To dělá jedenačtyřicet her za přesně tolik let. A na to je jedno slovo, můj mladý příteli. Tomu se říká disciplína.

Simon Disciplína. Ehm. Vážně?

Clifford V padesátých letech, když jsem byl mladý, jsem měl řadu úspěchů.

(Simon se usmívá. Neposlouchá. Zkoumá stříbro.)

Nevěříš? V padesátých letech se dvě moje hry hrály na Broadwayi. Mám tady sebou programy. *(Vytáhne nějaké potrhane programy.)* Vidíš - samý hvězdy - a **moje** jméno. A když říkám Broadway myslím tu tradiční - pořádný divadla - ne ty díry, co si taky říkají divadla a kde na sebe lidi, co si říkají herci, pokřikují

sprostárný od lidí, co si říkají dramatici. (*uchichtne se*) Dvě hry na Broadwayi. A potom - nic. (*složí programy a schová je*)

Simon Tahle vidlička se mi líbí.

Clifford Zdá se vám to spravedlivý? Je tohle spravedlnost?

Simon Kolik za tu vidličku?

Clifford Když člověk něčemu obětuje život, když ho obětuje umění.

Simon Co stojí ta vidlička?

(*pauza*)

Clifford Ta vidlička je za pět. Rozesílám texty. Jednou za čas

si se mnou dá schůzku nějaký mladý člověk, jako jste vy, aby mi řekl, že moje psaní je staromódní. Já jim říkám, že totéž platí o Williamu Shakespearovi. (*uchichtne se*)

Simon Eh? Říkal jste pět?

Clifford Je to starožitnost.

Simon Beru. (*platí*)

Clifford Je vidět, že si takových věcí ceníte, takových

krásných věcí. (*Dá si pětidolarovku do kapsy. Dívá se na Simona.*) To se člověku nestává každý den, potkat někoho, kdo takové věci dokáže ocenit, na ulici.

(*pauza*)

Možná znáte někoho, kdo...

Nemohl vy byste mě seznámit s někým, kdo...

Protože pořád chodím **na schůzky**, ale nikdy z toho...

Simon Já se o divadlo nezajímám.

(*pauza*)

Clifford Aha.

Simon Nezajímám se o žádné umění.

Clifford Na to máte právo. To chápu.

Simon Nehodlám utrácet své těžce vydělaný peníze za to, aby mi někdo vykládal, že svět je jedna velká žumpa.

Clifford Heleďte, já píšu komedie. Nemám / v úmyslu -

Simon Nehodlám vysedávat ve tmě a poslouchat, že je to zahrada samý plevel.

Clifford Zahrada.

Simon (Správně,) zahrada samý plevel. Nebo že člověk je

nějakej lidskej výkal, jo? A to říkaj lidi, který o světě nejspíš **přemýšleli**, věřil byste tomu, lidi, který jsou vážený, který mají své místo v historii...

Clifford Náš vlastní výkal? To je z **Bible**?

Simon A já jim říkám, svět není žumpa, žumpa jsi **ty**,

kamaráde...

(Poblíž se spustí poplašné zařízení auta.)

...svět není žumpa, protože ta choroba sídlí **tady**...

Clifford V mozku. Dobře. Poslyšte -

Simon Tady přesně - ano - v mozcích těch individuí. Lidí,

co provozují takzvaný umění, co kájejí na svoji odpovědnost vůči ostatním a místo toho se zavrtávají sami do sebe a odtamtud **dolujou** ty své příběhy.

Clifford Myslíte, že je to chemického původu? Vy jste se tím

zabýval?

Simon Mohlo by to být chemického původu, mohl by to být

následek nějaký **zkušenosti**.

(Zvuk poplašného zařízení je stále pronikavější.)

Clifford V mateřském lůně.

Simon Kdekoli.

Clifford (Já si totiž myslím, že člověka jeho zkušenosti z

mateřského lůna / ovlivňují.)

Simon To je jedno. Může to být chemického původu. Mohlo by

to být životním prostředím, v kterém žijou. Ale já bych jim řek akorát jedno: jděte se vycpat. Jděte do prdele, já vám na to **kašlu**.

(Pronikavý zvuk poplašného zařízení. Kolem procházejí Anne, Jennifer a Andrew cestou do restaurace.)

(Simon zahlédne Anne.)

Anne?

Anne! Počkej!

(Anne se svou společností se zastaví. Zírá na Simona.)

To jsem já. Simon.

Jen Kdo to je?

Anne Nemám tušení.

(Nikdo nemluví. Zvuk poplašného zařízení.)

Simon (Anne) Kdo jsou ti lidé?

Anne Já vás neznám. Lituji.

Simon Ale to je Anne. **Jsi** Anne?

Anne Myslím, že se mýlíte.

Andrew Pojď, Anne. Měli bychom jít. *(Snaží se ji odvést.)*

Jen Je to tu nebezpečné. Měli jsme si vzít taxíka. (Anne)

Mrzí mě to.

Andrew Měli bychom jít, Anne.

(Odcházejí, ale Anne se dál otáčí za Simonem.)

Simon ANNE!

Andrew Nezastavuj se. Jsi v pořádku?

Simon ANNE!

(Jsou pryč. Poplašné zařízení je slyšet stále.)

To byla Anne. To byla má žena. Jsem si jistý, že to byla moje žena. Jenom na sobě něco změnila - účes - šaty. Co to se sebou **provedla**? Kdo jsou ty **lidi**?

(Poplašné zařízení zmlkne.)

Oslovovali ji Anne. Slyšel jste přece, že jí říkali Anne?

Clifford Kdo je Anne?

Simon Anne je moje žena.

(Objeví se policista. Simon je příliš zaujatý, aby si ho všiml, ale Clifford začne okamžitě balit své věci do deky.)

Je to moje žena. Kam ji vedou?

Policista V kufru toho modrého plymouthu je dítě. Číňan, pohlaví mužské, osm let. Bylo zastřeleno zezadu ranou do hlavy. Tvář chybí.

Neviděl někdo z vás asi osmiletého Číňana?

Neslyšel někdo z vás výstřel?

Neslyšel někdo z vás poplašné zařízení?

(Ticho.)

(Policista si všimne, že z láhve, kterou drží Simon spadl papírový sáček. Zvedne ho a mrští jím Simonovi do tváře.)

Co je tohle?

Simon To je sáček.

Policista A co tohle?

Simon Láhev, láhev s pivem.

Policista TAK KOUKEJ TU ZASRANOU FLAŠKU SCHOVAT DO TOHO PYTLÍKU,
TY HAJZLE.

JO TY, TY PITOMČE.

MLUVÍM S TEBOU.

FLAŠKU.

DO PYTLÍKU.

3.

V japonské restauraci.

(Anne sedí s Andrewem u stolu pro tři osoby.)

Andrew Řeknu ti Anne, co nás tak vzrušuje.

Ty totiž patříš sem a do téhle doby. Jsi dítětem téhle chvíle. Jsi skutečná. Protože co jinak dneska tam venku **dělá**? Poslouchají Schuberta, hraného na autentických klavírech. Zpívají Bacha z autentických not. Navlékají se do kostýmů a papouškují

slova ze starých knih. Cestují v nablýskaných vlcích tažených párou a usazeným zrakem zírají z oken do krajiny, do níž se jednoho dne bezpochyby vrátí - starší, moudřejší, perfektně nasvícení.

(Usmívá se na Anne, nalévá jí.)

Tihle lidé, Anne, jsou alergičtí na dobu, v níž žijem.

Nemůžou jíst dnešní stravu. Nemohou se dotknout těla druhého člověka. Nemůžou dýchat náš vzduch. Musejí svůj život strávit za obrazovkou, jinak by je postihla respirační **krize**.

(Anne srká víno.)

Ti lidé se vzdali. Říkají: "Abychom popsali současný stav věcí, stav světa, na to se nám nedostává slov". Říkají: "Slova selhávají." Ale slova nemohou selhat, Anne, to jen **my** selháváme.

(Anne srká víno. Vejde servírka s jídlem.)

(Andrew ztlší hlas.) Anne, já tě miluju.

Servírka Ká. *(Myslí tím písmeno, jímž je přinesené jídlo označené v jídelním lístku.)*

Andrew Ká je moje.

Servírka Gé.

Andrew Gé je pro Jennifer. Sedí tady. *(Prázdná židle.)*

Servírka Ef?

(Anne nereaguje.)

Ef?

(Položí talíř s F před Anne a odchází.)

Anne Prosím? Vy mě **milujete**?

Andrew Ano, Anne. Miluju.

(Anne se v rozpacích uchichtne.)

Nesměj se, prosím tě.

Na jaké úrovni se o tom dneska běžně mluví?

"Rozdat si to." Jít chlapovi po penisu. Vylízat ženě řiť. Takhle se o tom dneska lidi baví. Kdežto já mluvím o lásce k duši, jak se každému zračí v očích. Ty máš oči tohoto města. *(Přejíždí jí konečky prstů kolem očí a dolů po tváři.)*

Neříkej to prosím mé ženě.

Anne Já vaši ženu **neznám**.

Andrew Jennifer. Jennifer je má žena.

Anne To jsem nevěděla.

Andrew Ty nejíš.

Anne Prosím?

Andrew Nic / nejíš.

Anne Jennifer je vaše **žena**?

Andrew **Musíš** něco sníst. Ano.

Anne Jak mě teda můžete milovat?

Andrew Podívej, namoč si to do omáčky. *(Předvádí jí to.)*

Anne Jak byste mě moh milovat?

Andrew Teď si říkáš: "Vždyť toho muže znám teprve dvě hodiny".

Anne Přesně tak.

Andrew Říkáš si: "Co to má společného s tím, proč jsem tady?"

Anne Přesně.

Andrew Možná začínáš o tom, proč jsi sem přišla, pochybovat.

To je přirozená součást procesu.

Anne Jakého procesu?

(Uběhne chvíle. Andrew namočí sousto do omáčky a podrží jí je před ústy.)

Jakého procesu?

Andrew Jez.

Anne Nejsem dítě.

Andrew Ale měla bys jíst.

Anne Nejsem dítě! *(Vyrazí mu hůlky z ruky. Tiše)* Nechci, aby mě někdo miloval. Proto tu nejsem. *(Vezme si cigaretu.)*

(Andrew jí zapálí.)

Andrew Přišla jsi za námi se svým příběhem.

Anne Přesně tak. Ano.

Andrew Přišla jsi za námi se svým příběhem, ale jakmile jsi

s ním za námi přišla, tvůj příběh se stal i naším. Protože nikdo nemá svůj příběh jen sám pro sebe. To si doufám uvědomuješ - Anne.

(Uběhne chvíle. Objeví se Jennifer a usedne na své místo.)

Jen Všichni spokojeni? *(Vezme Anne cigaretu z úst a udusí ji.)*

Neměla bys kouřit, Anne. Umřeš. Chceš snad umřít?

(Všichni tři se smějí.)

(Podívá se na svůj talíř.) Tohle jsem si objednala?

Andrew Ano. Gé.

Jen Že bych si objednala gé? **Vážně?** *(Anne)* Ne. Myslím to doopravdy. Chceš umřít?

Anne Neměla jsem ani tušení, že jste Andrewova / žena.

Jen *(volá)* Haló. Slečno.

Vážně. Tebe to překvapuje? Jak dlouho jsme spolu?

Andrew Šestnáct let.

Jen Kdo to byl, ten člověk na ulici, Anne?

(Objeví se servírka. Bez pauzy.)

Anne Prosím?

Jen *(Andrewovi)* Šestnáct? **Fakt?** *(Anne)* Ten člověk na ulici. Kdo to **byl**?

Andrew *(sleduje Anne)* Ovšemže nechce umřít. Co je to za / otázku?

Jen Byl to ten člověk, o kterém jsi mluvila? Ten elektrikář? Byl to **on**?

Anne Nikdy předtím jsem ho / neviděla.

Jen Přitom ale znal tvé jméno. Znal její jméno. Volal na ni / "Anne".

Andrew Anne je běžné jméno.

Jen Jennifer taky. Anne je teď ve skutečnosti **míň** běžné než Jennifer. A přitom volal snad "Jennifer"? - ne, volal "Anne".

Andrew Byl opilý, Jen. Anne se mu zdála atraktivní, tak na ni zavolał (což je koneckonců pro určitý druh mužů / typické).

Jen Fajn, Anne se mu zdála atraktivní, a já jí to neberu, ale přitom na ni mohl klidně volat "Jennifer" - to tím chci říct, Andrew. Jenže ve skutečnosti zavolał "Anne" a Anne se zastavila -

Andrew Anne se zastavila, protože Anne je její jméno. Že je to tak, Anne?

Anne Prostě jsem slyšela své jméno, a tak jsem se zastavila./ Nejspíš.

Andrew A kdyby byl zavolał "Jennifer", zastavila by se Jen a my bychom jí byli řekli: "Ty, Jen, jak to, že se znáš s takovým blbounem?"

(Andrew a Anne se smějí, kdežto Jen dál vede svou.)

Jen To není žádná legrace, Andrew. Ten muž totiž zavolał

"Anne" a Anne se zastavila, a jestli to je ten muž, o kterém nám vyprávěla, pak mě to znepokojuje. Znepokojuje mě to, protože zaprvé jsem měla zato, že když za námi přišla, zpretrhala s tím mužem všechny styky, poněvadž zadruhé, co když ten člověk bude chtít uplatňovat své právo, své morální právo na příběh, který je zčásti jeho, a poněvadž zatřetí, Anne, podle všeho, cos nám říkala, je ten člověk nebezpečný, velice nebezpečný (vemte si ten nůž, tu pásku, krásu světa, mladé stromky, ježíšikriste).

(Servírka zakašle.)

(Moment, prosím vás.) Takže bych od tebe potřebovala, abys nám potvrdila, že to ten muž nebyl.

Andrew Říká přece, že to nebyl on.

Jen Anne?

Anne Nebyl.

Jen Nebyl to on.

Anne Ne. Byl to jenom opilec.

(pauza)

Jen Dobrá.

Anne Nikdy předtím jsem ho neviděla.

Jen Nebudeme ti platit za to, abys nám pak lhala, Anne.

Anne To bych nikdy **neudělala**.

Jen Dobře, potom je to v pořádku. *(Servírce)* Ano. **omlouvám**

se, musela jste tu stát takovou dobu. Cítím se hrozně, protože, vy mi to možná nebudete věřit, ale já jsem servírku dělávala a lidi s vámi přitom zacházejí jako s / naprostým póvlem, já to vím. Andrew...

Andrew Opravdu bys něco měla sníst.

Anne Nemám hlad.

Jen ...si určitě pamatuje, vid', Andy, jak jsem pracovala

v jedné kavárně. Jmenovala se "Na chodníku" a my děvčata (to jsem ještě byla děvče) jsme musely nosit zástěrky s nápisem "Čekám tě Na chodníku".

Andrew "Čekám tě Na chodníku." To bylo fakt / ponižující.

Jen Bylo to naprosto ponižující, ale hrozné je, Anne, že

my tyhle role přijímáme. "Servírka", "Zákazník", "Oběť", "Násilník". Tohle je gé?

Servírka Gé. Ano.

Jen Aha. Já jsem ale bohužel chtěla to, co má on, ká.

Servírka Chcete ká.

Jen Jestli vás to nebude obtěžovat.

Servírka Ani v nejmenším. *(Odejde.)*

Jen Kdo to jenom řekl? Neřekl to někdo, že bývalá servírka

je ta nejpříšernější zákaznice a bývalá zákaznice ta nejservilnější servírka *(směje se)*, ano, to je hluboký postřeh, Anne, protože já s těma lidma zacházím fakt jak s hnojem.

(Ticho)

Anne Takže tohle je to suši.

Andrew Tohle musí být okamžik, o jakém vždycky snila.

Anne Mě sny nezajímají.

Jen Potřebujeme něco na papíře, Anne. Řekl ti to Andrew?

Co ti Andrew říkal.

Anne Sny se stěhují.

Andrew Stěhují? Vážně? Jak?

Anne V New Yorku lidi sní o Londýně, v Londýně sní o Paříži, jenže v Paříži sní o New Yorku.

Jen Budeme opravdu potřebovat něco na papíře. Andrew ti to neřekl?

Anne (Takže se podle mě stěhují.)

Andrew Aha. To je zajímavé.

Jen Anne.

Anne Podívejte. Já nejsem žádná **spisovatelka**.

Jen Jen něco málo na papíře. Nemusíš to **psát**.

Andrew Scénáristu si můžeme **najít**.

Jen Pověz prostě **papíru** to, cos řekla nám.

Anne Možná si to budu potřebovat trochu rozmyslet.

Jen Ale ovšem. Jistě. Rozmysli si to. Stačí stránka. To

bude skvělý. My totiž ten tvůj příběh milujeme. Chceme se na něm podílet.

Andrew Je to i náš příběh.

Jen Přesně tak.

Anne Tak dobře.

Jen Dohodnuto?

(pauza)

Anne (tíše) Nesnášel už jen pomýšlení, že bych mohla vyjít

z domu. Jídlo nakupoval sám cestou z práce. Sbíral kupóny. Vždycky měl hroznou radost, když za ně pak mohl něco koupit. A říkal: "Podívej, Anne, kolik jsme ušetřili na tomhle čtvrtlitrovém balení čerstvého džusu." Přivazoval mě k židli kouskama drátu. (uchichtne se)

Jen Stačí stránka, Anne.

Anne (vstane) Jdu do Parku. Abych mohla myslet, potřebuju prostor.

Jen Park je dobrý nápad. Potom se vrať do kanceláře. **Víš**, kde nás najdeš.

(Anne se vzdaluje od stolu a Andrew ji následuje. Zároveň vejde servírka s K.)

Tohle je ká? Víte, já asi vůbec nemám hlad. Myslím, že jsme na odchodu.

Panebože, člověk přijde do restaurace, a ona je tak **stylová**, že ho **přejde** hlad. (směje se)

Andrew (šeptem) Toužím po tobě, Anne.

Jen Můžete nám přinést účet, prosím.

4.

Taxi!

Anne Taxi! Taxi!

(Objeví se Taxikář.)

Central Park West.

Taxikář Kde to je?

Anne Co kde je?

Taxikář Kam chcete jet?

Anne Do Central Parku. Central Park West.

Taxikář Znáte cestu?

Anne Ano. Dobrá. Jste přistěhovalec?

Taxikář Žiju v tomhle městě celý život.

Anne Oh. Promiňte.

Taxikář Zním tohle město stejně dobře jako vrásky na tváři své matky.

Anne Dobře. Vemte mě, v tom případě mě prostě dovezte na Central Park West.

Taxikář Narodil jsem se na Stodevětadvacáté ulici. V tomhle městě jsem prožil celý život, nejsem přistěhovalec.

Anne Nechtěla jsem vás urazit.

Taxikář Copak jsem se urazil?

Anne Dobře. Nezlobte se. Tak už jedme.

Taxikář Urazil jsem se snad?

Anne Tak už pojedme.

Taxikář Vzal jsem vás na Západní Desáté - je to tak?

Anne Myslím, že ano.

Taxikář Takže teď zahnu doleva k Hudsonu, přejezdu Abingdonské náměstí a zahnu na Osmou avenui. Vidíte. Je to jednoduchý.

Anne No dobře.

Taxikář Jenom mi řekněte, až budem na Abingdonu.

Anne Dobře.

Taxikář Budu vám vděčnej.

(pauza)

Máte v Parku rande?

Anne Prosím?

Taxikář S někým, koho milujete. Budete se s spolu držet za ruce pod korunami stromů.

Anne Žádnou schůzku tam nemám. Vlastně chci, potřebuju být sama.

(zvuk klaksonu)

Tak a jsme na Abindgonu. (Poslyšte, právě jste přejel / na červenou.)

Taxikář Možná máte schůzku s někým, jehož život je vám dražší než váš vlastní.

(pauza)

Už jsme na Osmé?

Anne Ano. Jedťte rovně na sever.

Taxikář Jste si jistá, že jsme / na Osmé?

Anne **Vím**, že jsme na Osmé. (Panebože, tohle město je

špinavé, jak takhle můžeme žít, podívejte se na tu ženu a to dítě. Hrabou se v odpadcích, ne ne ne, já se na to nemůžu / dívat.)

Taxikář Jste si jistá, že jsme na Osmé?

Anne Jistě, na rohu Osmé a Šestnácté. Jen jedťte.

Taxikář A je zelená?

Anne Ano, máte zelenou.

Taxikář Mohla byste mi říct, až zase narazíme na červenou?

Anne Dobře.

Taxikář To by od vás bylo milé.

Anne No dobře.

(pauza)

Můžu se vás na něco zeptat?

Taxikář Prosím?

Anne Jestli se vás můžu na něco zeptat?

Taxikář No prosím.

Anne Vy máte nějaké problémy s očima? Něco se vám stalo?

Vy jste slepý?

Taxikář Já se slepý narodil. Zrovna tady na Stodevětadvacáté.

Dneska se to operuje, ale tenkrát / nikoho ani nenapadlo,...

Anne *(v panice)* Doprdle. Ježíšmarjá.

Taxikář ...že by se to dalo léčit. Byl jsem totiž nemanželskej

a máma byla ještě dítě, takže si mysleli, že ta moje slepota je trest **Boží**. Mysleli,...

Anne Pusťte mě ven.

Taxikář ...že to je věc morálky, ne případ pro doktora. Dneska by

stačila malá operace hned po porodu, jenže ona byla holt chudá ženská a / **zhřešila**.

Anne ZASTAVTE! PUSŤTE MĚ VEN!

(ticho)

(Taxi zastavilo. Anne chytá znovu dech. Taxikář k ní velmi zvolna obrací svou tvář.)

Taxikář Chcete vystoupit tady?

Nebo kapky. Kapou vám po narození do očí kapky. *(Velice pomalu se otáčí zase zpátky.)*

Musíte mi říct, kolik to dělá. Tak to tady chodí. Je to věc důvěry. Někdy se mi v noci o těch kapkách zdá. Zdá se mi, že vidím. Zdá se mi o světle, které jsem nikdy neviděl.

Anne Jedťte dál.

Taxikář Vy už nechcete vystoupit?

(pauza)

Myslel jsem, že jste dostala *strach*.

Anne Jedťte dál až k Parku.

5.

TriBeCa. Kancelář.

(Jennifer je obrácená směrem do hlediště. Má sevřená ústa. Andrew sedí na židli zády k publiku, vidíme jen jeho záda.)

Andrew Anne má budoucnost, co říkáš?

Podle mě má Anne budoucnost.

(Jennifer vyprázdní obsah úst do popelníku.)

Co si myslíš ty?

Jen O Anne?

(Andrew vstane a zapne si kalhoty.)

Myslíš, že je to bezpečné?

Andrew Myslím, že pro **mě** to bezpečné je. *(uchichtne se)*

Jen *(do interkomu)* Nicky?

Hlas Nicky Prosím ?

Jen *(dál do interkomu)* Mohla bych dostat sklenici vody,
prosím tě?

Andrew (Ne že bych bezpečnost vyznával coby způsob / života.)

Jen Mně se zdá bez humoru.

Andrew Anne? Bez humoru?

Jen Co řekla, kdyžs jí vyznal lásku?

Andrew Že nechce, aby ji někdo miloval.

Jen Dobře. Ale věřila ti?

Andrew **To bych řek.**

Jen Díval ses jí do očí.

Andrew Ano.

Jen Řekl: "Miluju tě, Anne."

Andrew Ano.

Jen A ona ti věřila.

Andrew Ano.

(Oba se tiše smějí. Nicky přinese sklenici vody a zůstane v místnosti.)

Jen To by se mohlo hodit.

Andrew Podle mě se to **bude** hodit. To, že teď cítí, to co cítí, že k ní má totiž někdo citový vztah, / **osobní** vztah...

Jen Ale, co cítíš ve skutečnosti ty?

Andrew Prosím?

Jen Co cítíš k Anne ve skutečnosti.

Andrew Co cítím / **ve skutečnosti**?

Jen Díval ses jí do očí.

Andrew Ano.

Jen Říkals: "Miluju tě, Anne."

Andrew Ano.

Jen A ona ti věřila.

(pauza)

Andrew **Žárlíš?**

Jen Nicky, potřebuješ něco důležitého?

Nicky Promiňte, ale čeká tu na vás pan Webb.

Andrew Ty **žárlíš?** Vždyť to jsou jen **slova**, Jennifer.

Jen Webb?

Nicky Měl tu být ve dvě, ale dorazil hned po jedné. Teď jsou čtyři. Řekla jsem si, že bych - tedy požádal mě, abych vám / připomněla -

Jen Říkáš "jen slova", ale je to vůbec možné, použít

nějaká slova a přitom se aspoň do určité míry neztotožnit s jejich významem? Já jsem totiž přesvědčená, / že ne.

Andrew Ovšemže je to možné. *(Nicky)* Webb je kdo?

Nicky Je spisovatel, pane Wallace. Už tam venku sedí tři hodiny.

Andrew Měla jste ho radši přivést.

Nicky Mám ho přivést?

Andrew Myslím, že to jste měla už dřív.

(Nicky odejde.)

(Tři hodiny, to je / zločin.)

Jen Ne, Andrew, já "nežárlím". Já jenom zkoumám, jak

hluboce dokážeš chápat situaci. *(Napije se vody.)*

(Nicky přivádí Webba.)

Nicky To je pan Webb. *(Odejde.)*

Clifford Byl bych radši, kdybyste mi říkali Clifforde.

Andres Dobrý den, Clifforde. Andrew.

(Potřesou si rukama.)

Jen Jennifer.

Clifford Moc mě těší, Jennifer.

(Potřesou si rukama.)

(Clifford se rozhlíží po místnosti.) Můžu vás pumpnout o cigaretu?

Jen Bohužel. / Já nekouřím.

Andrew Jistě. Vemte si. *(Nabídne Cliffordovi cigaretu a zapálí mu.)*

Clifford Víte, když jsem tam vedle seděl těch pár (děkuju)

hodin, vykouřil jsem všechno, co jsem měl sebou.

(Dá si pořádného šluka.)

(Jennifer a Andrew ho tiše pozorují. Clifford se začne cítit nejistě a povolí si kravatu.)

Červen - hrozný parno. Na Washington Square stojí lidi pod fontánou, mladý kluci a holky tam jen tak stojí, šaty přilepený k tělu. *(Znovu zabafá z cigarety.)*

Mám tam svoji lavičku.

Andrew Lavičku.

Clifford Ve stínu.

Andrew Mhm.

(pauza)

Clifford Poslechněte... je to od vás obou hezké, že jste mi věnovali tolik svého času. Moc hezké. Tedy já si uvědomuju, že ten text je...

Andrew Posadte se, prosím.

Clifford *(se posadí)* Uvědomuju si, že ten text (děkuju) nejspíš...

Andrew O jaký text se **jedná**, Howarde?

Clifford Prosím? Já myslel, že víte, oč / mi jde.

Andrew My tu máme nějaký Howardův text?

Jen Je to **synopse** nebo **scénář** nebo co přesně? / (Teď si nejsem jistá.)

Clifford Je to hra.

Jen Prosím?

Clifford Je to hra. / Píšu komedie.

Jen Podle Howarda je to hra. Nemůžu se na ten materiál upamatovat. Ty si na něj vzpomínáš?

Andrew Kdy jste nám to poslal, Howarde?

Jen (Pokud jsme ho ovšem dostali.)

Clifford Asi před rokem.

Andrew Fajn.

Clifford Víte šest měsíců v roce si vždycky vydělávám na živobytí, jak se / dá, abych našetřil na těch dalších šest měsíců -

Andrew Asi před rokem. To by znamenalo, že Nicky to už přečetla.

Jen Přesně tak. Nicky čte všechno. Je **neuvěřitelná**.

Andrew Určitě napsala, uvidíte, že už na to určitě napsala / posudek.

Jen (*do interkomu*) Nicky, máš posudek na / Howardův text?

Clifford Nicky. To je ta slečna, co mě přijímala.

Andrew Je neskutečně inteligentní. Vystudovala tanec a ekonomiku obchodu. Je tu na praxi.

Jen (*do interkomu*) Fajn, tak to prosím tě oxeroxuj a přines nám to sem.

Jasně si na to pamatuje.

Přinese nám kopii.

Clifford dokouřil cigaretu až k filtru. Vstane a chce ji zadusit, ale zaváhá, když v popelníku uvidí tekutinu. Ponoří nedopalek do ní.)

Andrew Řekněte nám něco o sobě, Howarde.

Clifford Jmenuju se Clifford.

Andrew **Promiňte**, prosím vás.

(*pauza*)

Jen Clifford Webb.

Clifford Možná moje jméno znáte. Pár mých her bylo v padesátých letech to, čemu se říká hity. (To jste ovšem vy ještě nebyli ani **na světě**.)

Jen To je od vás velmi galantní, Clifforde.

Andrew A co jste dělal / **potom**?

Jen Clifford je velice / galantní.

Clifford A hrály se na Broadwayi, v pořádných divadlech, ne v těch zastrčených dírách, co si / **říkají** divadla -

Andrew A co jste dělal / **potom**?

Jen Clifford by nejspíš rád něco věděl o **nás** - že ano? Co byste o nás rád věděl?

Andrew Co o nás **víte**?

Clifford Slyšel jsem... samé dobré věci.

Jen (To je skvělý.)

Andrew Víte, my jsme v podstatě, jsme takoví **urychlovači**,

jsme tu, abychom urychlovali spojení, představujeme si, jsme něco jako čip, jsme čip a tam venku je velká spousta vstupů -

Jen Jako tohle město vůbec.

Andrew Jako tohle město vůbec, přesně, **odpor**, kterým věci

protékají, odpor, ano, nebo čip, který mi, urychlovači napájíme logikou, silou, kdežto vy dodáváte, lidi, jako vy, dodávají vstup, signál -

Jen Což může být nápad / nebo řemeslo -

Andrew Může to být nápad nebo řemeslo nebo často něco ještě

méně hmatatelného,

(Nicky tiše vstoupí a zůstane v zadní části místnosti.)

pouhý hluk, pouhý vstup v podobě hluku, čirý hluk, něco neuchopitelného, ano, a náhodného, co ale přesto přesně zapadá, přesně zapadá a vyvolá konečnou transformaci.

Jen Výstup.

Andrew Výstup. Přesně. A to je (aspoň doufáme) / umění.

Clifford Hluk.

Andrew Takový ten šum, který bývá (ano, hluk) v restauraci

nebo v lese. Něco, co je a zároveň není ticho.

(pauza)

(Otočí se k Nicky.) Ano, Nicky.

(Nicky přistoupí blíž.)

Jen Nebo to může být představa, Clifforde. Ženská tvář,

oči doširoka rozevřené hrůzou. Přes ústa páska odrážející světlo. Na pásce se vynořuje a zase ztrácí obraz tváře útočníka, slévá se jako kapičky rtuti.

Nicky Tady je ten posudek, pane Wallace.

Andrew Skvěle. Přečtěte nám ho.

Clifford **Přečíst?** Poslechněte, nechcete -

Andrew Co? Počkat?

Jen Už jste čekal tři hodiny plus jeden rok. Myslím, že

bychom se do toho měli dát rovnou. Nicky?

(Nicky čte posudek.)

Nicky "Clifford Webb.

Nájemník.

Divadelní hra.

(Andrew nabídne Cliffordovi cigaretu a zapálí mu.)

Muž mezi šedesátkou a sedmdesátkou - Brooke - vykonával celý život podřadná zaměstnání, ze kterých financoval svůj tajný život malíře. Je posedlý malováním, žije v činžáku na severu Manhattanu a všechno, co vydělá, utratí za barvy a plátno.

Ven chodí zřídka, ale jednoho večera zajde do baru v East Village a dá se do hovoru s mladým párem. Jsou to obchodníci s obrazy a baví se tím, že se pokoušejí Brooka opít. Jenže se přepočítají a za pár hodin se opijí sami.

Když se zvednou k odchodu, Brooke je požádá, aby ho vzali sebou. Muž, Ethan, má námitky, ale Klára, ta dívka ho přemluví.

Ve svém bytě v Christopherově ulici pokračují s Brookem v pití, až - není jasné, jak k tomu dojde: navrhl to Brooke, nebo se jenom chytil Klářiny poznámky? - se dohodnou, že se Brooke bude dívat, až se Ethan s Klárou budou milovat.

A opravdu se pak dívá, z houpacího křesla v nohou jejich postele.

Mlčky - to jest bez toho, aby se na tom výslovně dohodli, pokračují v této praxi noc co noc, až se Brooke stane součástí domácnosti.

Opustí svá příležitostná zaměstnání a namísto nich začne našemu páru vařit a uklízet a starat se o jejich malého synka. Na oplátku je mu dovolováno, aby přihlížel jejich nejintimnějším okamžikům.

Jednou odpoledne zahyne Brooke při srážce s hasičským autem.

Od této chvíle se stáváme svědky postupného rozkladu vztahu mladého páru. Bez Brookova pohledu po sobě přestanou toužit. A když zmizí touha, ukáže se, že nic jiného je nespojuje. Ethan se ponoří do své práce v galerii, zatímco Klára, zklamaná světem, který zajímají jen fragmenty a povrch věcí, vezme syna a přidá se k amenitům.

O několik měsíců později nová nájemnice Brookova bytu objeví tajný vchod. Přivolá zámečníka. Vchod vede do sklepa pod verandou. Uvnitř je spousta obrazů.

Jsou to obrazy, které Brooke namaloval během posledních týdnů svého života. Jsou na nich Klára a Ethan a představují ojedinělý záznam krásy lidských tvarů v té nejzranitelnější podobě. Jsou to díla, vytvořená mistrem na vrcholu sil.

Jenže nové nájemníci se zdají obscénní. Kapesním nožem vyřízne plátna z rámu a spálí je."

(ticho)

Andrew *(tiše)* Clifforde, to je síla.

Jen To tedy je. Proč jsme to neviděli, Nicky?

(Andrewovi) Tys to viděl?

Andrew **Já** jsem to nikdy neviděl.

Jen No, Nicky?

(pauza)

Andrew *(potřásá Cliffordovi rukou)* Gratuluju.

Clifford Děkuju.

Jen *(Nicky)* No?

Nicky **Snažila** jsem se vám to ukázat.

Jen Nepamatuju se.

(Následující dialogy probíhají současně.)

Nicky Snažila jsem se vám Andrew Říkal jste, že to ukázat, ale vy jste píšete **komedie**.

mi řekla, ať neplýtvám

časem na nevyžádané / Clifford Je tam pár rukopisy. vtipných replik.

Jen Tomu nevěřím. Andrew Ona ta plátna spálí. To je **síla**.

Nicky Řekla jste, proč to Vy jste tajná čtu. Že by se to mělo bomba, Clifforde.

dát **do stoupy**.

Clifford Je v tom hodně

Jen "Do stoupy?" To jsem osobní zkušenosti.

nikdy neřekla. Chceš **Pocitů**.

mě **ztrapnit**?

Andrew To **jistě**.

Nicky Omlouvám se.

Clifford V určitém smyslu

Jen "Do stoupy" jsem nikdy jsem Brooke **já**.

neřekla. Mám k lidskému

snažení velikou úctu. Andrew Je to metafora.

To přece **víš**. Je to

výsada, vidět plody Clifford Svým způsobem ano.

lidské práce. Jestli

jsem řekla "do stoupy", Andrew A přitom je to tak

dělala jsem si legraci. skutečné.

Nicky Dobře. Clifford Takže si myslíte, že

je to použitelné?

Jen Dobře?

Andrew Použitelné? Ale

(pauza) ovšem. Bude to pro

nás **čest**, když to

budeme moci použít.

Clifford Už jsem si řadu

let zoufal. Abych

byl upřímný.

Jestli ještě někdy Andrew Nezoufejte.

něco takového přijde.

chci to na **stůl**. Clifford O téhle chvíli

jsem vždycky snil.

Nicky Měla jste to na stole.

Měla jste to na stole Andrew Pochopitelně.

dva týdny.

Clifford Podívejte se na

Jen Nechci se hádat. mě. Já se **třesu**.

Nicky Pak jsem ho založila. Andrew Vemte si cigaretu.

Jen Já se s vámi nehádám. Clifford Děkuju.

(pauza) Andrew Poslechněte. Mám

nápad. Měl byste se s někým seznámit. Měl byste se seznámit s Anne.

Clifford Kdo to je?

Andrew Nemyslíš, Jen?

Měli bychom ho

seznámit s Anne.

Jen Cože?

(Nicky) Můžeš jít.

(Nicky odejde.)

Cože?

Andrew Myslím, že bychom měli Clifforda seznámit s Anne.

Jen Kdo je to?

Andrew S **naší** Anne. Nemyslíš?

(pauza)

Clifford Kdo je to?

Jen Anne. **Jistě**.

(Zatmít.)

DRUHÉ DĚJSTVÍ

Večer téhož dne.

1.

Central Park.

Anne leží na trávě v ruce s prázdným listem papíru. Vůbec si nevšímá dvou Filmových hvězd, které hrají 2.scénu z pátého dějství Othella; jejich hlasy zesilují mikrofony.

První filmová hvězda: (jako Othello) To on, tvůj muž, vždyť ti to říkám, ženská, copak to nechápeš? Můj přítel a tvůj muž, poctivý, přepoctivý lago.

Druhá filmová hvězda: (Jako Emilie) Jestli to řek, ať jeho zrádná duše škvaří se po kapkách. Obelhal srdce. Ona až příliš milovala tíži svých pout.

První filmová hvězda: Ohóu!

Druhá filmová hvězda: Vyváděj teď, jak chceš. Tak nehoden byl nebes ten tvůj čin, jako ty jí.

První filmová hvězda: Uděláš líp, když zmlkneš.

Druhá filmová hvězda: Zranit mě nemáš ani zpola sil,

Co já mám sil to snést. Ty hejle! Hňupe!

Hlupáku hliněný! No tos vykonal čin!

Zandej ten meč! Stejně to odhalím,

kdybys mě zabil nastokrát. Pomóc!

Hej! pomoóc! pomoóc! Maur zavraždil svou paní!

Vraždááá! Vraždááá! *)

(Během poslední repliky se na scéně objeví Simon. Anne ho nevidí. Filmové hvězdy zmizí. Začínáme si všímat, že stíny se teď k večeru prodlužují.)

(Simon, než promluví, dlouho Anne pozoruje.)

Simon: (tiše) Anne?

*) v překladu Aloise Bejblíka.

(Anne je ohromená, ale otáčí se k němu pomalu.)

Vypadáš nějak jinak.

Změnila sis účes?

Co sis změnila?

Anne: Nic.

(pauza)

(Simon jí vezme papír z ruky.)

Simon: Co to je?

Anne: Co by to tak asi mohlo být?

(Anne se pokouší dostat svůj papír zpátky, ale Simon ho drží nad hlavou mimo její dosah a mačká ho, zatímco mluví.)

Simon: Řek bych, že je to dopis na usmířenou. Řek bych, že se pokoušíš najít slova, který by vyjádřily tvůj žal a stud.

Anne: Já se nemám za co stydět.

Simon: Všem se po tobě stýská.

Anne: Kdo je to všichni?

Simon: Ptají se po tobě.

Anne: Já je neznám.

Simon: Mají o tebe **starost**.

Anne: Já je neznám, Simone.

(pauza)

Simon: Mělas hnědé vlasy. Očis měla modré.

Anne: **Mám** modré oči.

Simon: Ale ne tak modré, jako bývaly, Anne. *(Udělal mezitím z papíru růži, kterou Anne podává.)*

Jak žiješ? Vždyť neumíš nakupovat. Neumíš vařit.

Anne: Dali mi zálohu. Ubytovali mě v hotelu. **Nemusím** vařit, Simone.

Simon: V kterém hotelu?

(pauza)

Shakespeara v Parku nesnáším. Ničí to životní prostředí.

Anne: *(bez zájmu)* Fakt?

Simon: Ty to nevidíš?

Anne: Ty teď zmizíš, Simone.

(Anne luskně prsty a otáčí se k odchodu. Simon ji však chytí za zápěstí.)

Simon: Co od tebe chtějí?

Anne: Nic. Nápady. Nech mě jít.

Simon: Jaké nápady? Jaké ty máš nápady?

Anne: Chtějí od nás, abychom jim vyprávěli své příběhy. Nic víc.

Simon: Ty přece žádný příběh nemáš. Jaký příběh? *(Uhodí ji.)*

Jaký příběh?

Anne: Žádný. Simone. Jenom -

Simon: Co?

Anne: Všechno, nač si dokážu vzpomenout. Dětství. Takový

kecy, jako jak mě tvůj otec vyhazoval do vzduchu a já křičela jak blázen nebo jak mě poprvé srazila vlna, slaná voda se člověku dostane někde za nos do krku, nevíte jak se tam dostala, myslíš, že umřeš, PUSTĚ MĚ!

Simon: Dětství.

(Simon Anne pustí. Anne si tře zápěstí a začíná se smát.)

Anne: Víš, co mě dnes nutili jíst? Syrovou rybu.

Simon: Syrovou rybu. To je úroveň.

(Oba se smějí.)

(něžně) Pojd' se mnou domů.

Anne: Je to japonský jídlo.

Simon: Vrat' se, Anne. Ještě tě zkazí.

Anne: On mě s ní zkoušel krmit. *(Směje se.)*

Simon: "On?"

Anne: Ano.

Simon: Kdo je to "on"? On je to ten mužskej?

Anne: Ovšemže je to mužskej. Co jiného / by moh být?

Simon: Na tý ulici ses dívala, jako bych tam nebyl. Připadalo mi, že jsem průhlednej.

Anne: Vážně?

Simon: Zkoušel tě krmit. Jak?

Anne: Do úst.

Simon: Ovšemže do úst.

(pauza)

Ovšemže do úst, Anne.

Anne: Mluvil o mých očích. *(Odvrátí se, rozbalí růži a papír*

vyhladí. Usmívá se pro sebe.) Já se nevrátím, Simone. Už se nikdy nevrátím. Mám svůj pokoj. Peníze. Lidi, které **zajímám** (protože já je zajímám).

Simon: Zajímá je, že tě můžou zkazit...

Anne: Možná chci, aby mě zkazili. Možná **potřebuju**, aby mě někdo zkazil. Celý život jsem strávila s tebou **za ocelovými dveřmi**.

Simon: ...lidi, co tě krměj, co ti dávají peníze, abys jim vyprávěla, co se ti stalo, když jsi byla **dítě** -

Anne: Nejenom, když jsem byla dítě, Simone. Chtějí, abych jim vyprávěla o nás. Chtějí, abych jim povídala o tobě. *(uchichtne se)*

(Vzdálený potlesk a výkřiky "bravo" z představení Othella.)

Opovaž se mě dotknout a budu křičet. *(Stojí klidně a na Simona se slabě usmívá.)*

(Potlesk a výkřiky sílí, jak je k nám přináší vítr.)

2.

Japonská restaurace.

Jennifer a Clifford u stolu s mužskou filmovou hvězdou, která hrála Othella. Jmenuje se John. Je u nich právě Servírka. Johnovo jednání je nápadně uměřené a uvolněné.

John: V jakém směru zanedbaný?

Jen: Řekla bych sociálně, že, Cliffordde.

John: Na to si totiž dávám pozor, když mezi ty věci někdo

klade rovnítko: "černocho rovná se zanedbaný". Jistě mě chápete. Dávám si pozor, když někdo tvrdí, že "černocho rovná se ulice".

Jen: Samozřejmě, jenže tady se nejedná o muže z ulice. Ten člověk je vzdělaný. Je to - co on to je, Cliffordde?

Clifford: Elektrikář.

Jen: Je to elektrikář.

John: Ohó.

Jen: A co ho odlišuje - jak jsem se už snažila vysvětlit - je to, že má svou vizi.

John: Dobře. To by šlo. Vize je dobrá věc.

Jen: Takže když říkáme "zanedbaný", John, myslíme tím v podstatě to, že ten člověk žije mimo společnost, která ho podle něj -

Clifford: Odsunula na okraj.

Jen: A když jsme dneska v Parku viděli tvého Othella (na okraj, to je přesné)...

Clifford: (Servírce) Ještě šampaňské, prosím vás.

Jen: ...úplně mě to odrovnalo...

John: Díky.

Jen: ...odrovnalo mě to, protože - totiž ta paralela je tak jasná, že jsem okamžitě věděla, že ty jsi na to ten **pravý**.

Clifford: Rád bych do toho dostal ten shakespearovský element.

(Žíznivě pije.)

(Servírka odejde.)

John: Vy jste spisovatel.

Jen: Clifford je u nás nový.

John: Bohužel neznám vaši práci.

Jen: A vzrušující je, že to je skutečný příběh, se kterým můžeme zcela volně nakládat.

(John kývne, přemýšlí.)

John: Jennifer a já, my se známe stašně dlouho, Cliffordde,

strašně dlouho. Pamatuji ji s vlasy až do pasu a ze zvonečky kolem zápěstí, co, Jen. *(Tiše se zasměje.)* Podívejte. Ona se stydí. Pročpak?

Pamatuju, jak si na protest lehla doprostřed ulice. Pamatuju si to, protože já ležel vedle ní, Clifforde. Až tak dlouho se známe. Bok po boku. Vprostřed ulice.

Mysleli jsme si, že to, co děláme, by mohlo změnit svět. Mysleli jsme, že když naše vlastní vztahy osvobodíme od tlaku rasy, sexu a peněz, změní se i svět. Tak jako když do hnojící vody nasázíte rostliny, časem se ta voda sama vyčistí. *(Naivita té představy ho rozesměje.)*

Chápali jsme, že my se toho už nedožijeme, ale naše děti možná ano. Ne, že bychom děti měli, Clifforde. Protože, to jistě chápete, chodit s černochem, to je jedna věc, ale vzít si ho, mít s ním děti, to je něco docela jiného.

(Jennifer se dívá jinam. Johna její rozpaky baví, ale nezdá se být zatrpklý.)

Jen: (Clifforda sotva zajímají historky o našem ztraceném mládí, Johne.)

John: A kdybych v duši stále nechoval tak silnou vzpomínku

na onu dívku, která si lehla vedle mě, aby protestovala proti něčemu, čemu, to jsem dokonale zapomněl, tak bych ani na okamžik - Clifforde - nezačal uvažovat o tom, že bych se namočil do některý z těch nedůstojnejch sraček, co se staly její doménou.

(Okamžik nejistoty, pak se John začne smát.)

No tak, Jen, to byl vtip.

(Jennifer se připojí, ale trochu nejistě. John položí Cliffordovi ruku zezadu na krk - dobromyslné gesto, které je nicméně Cliffordovi nepříjemné.)

Spisovatel. Muž zásad.

(John se dál směje, zatímco Clifford se snaží vyprostit z Johnova sevření. Objeví se Servírka.)

Servírka: Je tu pan Webb? Pan Webb má telefon.

Clifford: Omluvte mě.

(Clifford se Johnovi vyvine zpod ruky a odchází se Servírkou. John ho sleduje, směje se a kroutí hlavou.)

John: "Shakespearovský element". To je gól.

ticho)

Jen: Nelíbí se mi, jak mluvíš o naší práci, Johne.

John: Jak se má Andrew?

Jen: Cos říkal, to není pravda.

(John se jen směje a zatváří se naoko zkroušeně)

John: Jak se má Andrew?

Jen: Dobře.

John: Slyšel jsem zajímavé věci.

Jen: O Andrewovi?

John: O vás dvou. Velice zajímavé věci.

Jen: Vždycky jsi byl nesnesitelný, když jsi začal moralizovat.

John: Moralizovat?

(Znovu se zasměje a zatváří zkroušeně.)

Muž v kukle.

Sociálně zanedbaný.

Černoch.

Svazuje ženy kouskem drátu.

Nutí je, aby ho osahávali.

Zneužívá je.

Ale má vizi.

(Směje se a kroutí hlavou, zjevně v naprosté nevíře, pak ale zvažní)

Budu chtít právo veta při výběru obsazení.

Budu chtít právo veta při výběru autora.

Budu žádat volnou ruku od producenta.

Budu žádat naprostou kontrolu.

(Znovu se začne smát.)

(Vrací se Clifford s cigaretou.)

Něco ti řeknu, Jennifer. Víš, že jsi pořád krásná? Nezměnila jsi se. Nezdá se vám, že je krásná, Clifford?

Jen: Něco se stalo?

Clifford: Budu muset jít.

Jen: Už jdete?

(Aniž by se posadil, vyprázdní Clifford svou sklenku šampaňského.)

John: Existuje druh krásy, která nestárne. **Mně** nebylo přáno.

Jen: Jste v pořádku?

Clifford: Musím jít. Musím pracovat.

John: Těšilo mě, Clifford.

(John s Cliffordem si potřesou rukou. Clifford odchází.)

"Musím jít." "Musím pracovat." *(směje se)*

3.

Upper West Side. Byt Andrewa a Jennifer.

(Křeslo. Něco mezi pohovkou a postelí.)

Služka v uniformě zapaluje svíčky. Anne sedí na okraji pohovky a prohlíží si revolver.)

Anne: Čí je tohle?

(Služka nic neříká.)

Nenávidím zbraně.

(Služka nic neříká.)

Málem jsem si na to sedla. Nemělo by se to někam uklidit?

(Vejde Andrew, ale Anne ho nevidí.)

Říkala jsem, jestli by se to nemělo někam **uklidit**.

Andrew: Neumí anglicky.

Anne: Málem jsem si na to **sedla**. To je vaše? Nenávidím zbraně.

Andrew: *(bere od ní revolver)* Patří Jennifer. Omlouvám se.

Anne: Co s tím chce dělat? *(uchichtne se)*

Andrew: *(pokrčí rameny)* Někdy se cítí ohrožená, nic víc.

(Andrew uklidí zbraň. Řekne Služce, že může jít. Služka jim popřeje dobrou noc a odejde.)

Anne: To bylo italsky?

Andrew: Španělsky.

(ticho)

Anne: Přinesla jsem tu stránku.

Andrew: Co to má být? **Ta** stránka?

Anne: Ta stránka. Tahle stránka.

(Anne mu podá stránku. Andrew ji přelétne očima.)

Jennifer říkala, že ji chce.

Andrew: Mhm. Tak "Jennifer říkala."

(pauza)

Anne: Je to to, co potřebujete?

(Andrew vzhlédne od stránky a upřeně se zadívá na Anne. Stránku zmuchlá a zahodí.)

Andrew: Proč jsi sem přišla?

Anne: Přinesla jsem tu stránku. Jennifer říkala -

Andrew: "Jennifer říkala". Je snad Jennifer **tady**?

Anne: Já nevím.

Andrew: Není tady. Jennifer tu není. Není ve městě.

(ticho)

(Anne vstane, aby sebrala stránku ze země.)

Anne: Promiňte. Hned / půjdu.

Andrew: Nechoď, prosím tě. *(Jde k ní blíž. Papír jí něžně vezme z dlaně.)* Tohle prostě nepotřebujeme.

(pauza)

Něco k pití?

Anne: Lhala jsem vám.

Andrew: Ano?

Anne: **Byl** to můj manžel. Ten muž, co na mě volal. A dnes večer v Parku znova.

Andrew: V Parku. Vážně? Tvůj manžel.

Anne: Ano.

Andrew: Dnes večer? Co ti říkal?

Anne: Chtěl, abych se vrátila.

Andrew: Do vaší ulice.

Anne: Do ulice X, ano. (*uchichtne se*) Říkal, že mě zkazíte.

Andrew: A cos na to řekla ty? V jakém smyslu tě máme "zkazit"?

(*Podává jí drink.*)

(*pauza*)

Anne: Já jenom, že Jennifer říkala -

Andrew: "Jennifer říkala."

(*Andrew se začne smát a Anne se tentokrát přidá a uvolní se. Pije drink a rozhlíží se po místnosti.*)

Anne: Kdyby mě tu viděl, zabil / by mě.

Andrew: Jennifer má většinou přehnané reakce. Je panikářka. Já jsem pravý opak (jestli něco jako pravý opak přehnaných reakcí / existuje).

Anne: Máte **nedostatečné** reakce.

Andrew: Přesně tak.

(*Oba se smějí.*)

Anne: Máte nedostatečné reakce, protože nic necítíte. Vaše city jsou mrtvé. (*směje se*)

Oči tohoto města. Jak jste to myslel?

(*Napije se. Ticho.*)

V hotelu je takové vedro, že se bez ustání sprchuju. Pokoj je bez koupelny, takže vždycky musím do sprchy přes chodbu. Závěs tam pomalu hnije, zvláště odspodu, od místa, kde nikdy neuschne, se rozrůstá černá plíseň a lidé tam nechávají zbytky mýdla, a s těmi já se myju, protože v tom vedru jsem ustavičně roztěkaná a svoje mýdlo vždycky zapomenu. Takže se namydlím zbytkem mýdla, sprcha a zase zpátky do pokoje. Plácnu sebou na postel a jen tak tam ležím a nechám se osoušet proudem vzduchu z ventilátoru, který nechávám pořád na maximu. Poprvé v životě, poprvé v celém mém životě, jsem docela volná a sama a nemůžu se s tím vyrovnat.

(*Napije se.*)

Nikdy jsem nevytáhla paty z tohoto **státu**, a přitom mám dojem, že trpím nemocí ze změny časového pásma, protože nemůžu spát, ale nemůžu se ani pořádně probudit - probíhá to tak, že? Pořád jenom pendluju mezi postelí a sprchou a zase nazpátek a myšlenky se mi vrací ve smyčce: jak jsem odpověděla na ten inzerát a ani mě nenapadlo, že by se mohlo něco stát - pak ten telefon a auto, co pro mě

přijelo - bylo tak **dlouhatánské** a bílé a uvnitř byl chládek a řidič se mi ani na chvíli nepodíval do očí - pak jste poslouchali, co jsem vám vyprávěla a šli jsme do restaurace, kde jsem musela vypadat jako naprostý idiot, který nemá o ničem ani páru, co by si měl objednat, jak jíst **hůlkama, o ničem**, co by měl říkat, a zas odpovídám na inzerát a zvoní telefon, přijede auto, já vyprávím a jdeme do restaurace a tak tam jenom tak ležím a zírám na větrák, který začíná vypadat jako člověk, jako člověk, který se mnou nesouhlasí a pomalu vrtí hlavou: "Ne, ne, ne, nevěřím, že jsi to ty, Anne, ne, ne, ne..."

(Jak odřikává "ne, ne, ne..." pohybuje hlavou pomalu ze strany na stranu a se zavřenýma očima tak napodobuje ventilátor.)

(Andrew si stoupne za ní, něžně jí vezme hlavu do dlaní a zastaví její kymácení.)

Andrew: Mohli bychom tě přestěhovat jinam.

(Anne otevře oči. Poodstoupí, napije se.)

Anne: Utekla jsem od muže, který se mě snažil umlčet a který mě ponižoval. Tak jak to, že mám pocit, jako bych ho zrazovala?

Andrew: Můžeme tě přestěhovat. V takovém hotelu bys být neměla. **On** ví, kde bydlíš?

Anne: Ty zbytky mýdla. Musím být cítit po tolika různých lidech...

Andrew: **On** ví, kde bydlíš? Myslíš, že by ti mohl ublížit?

Anne: Simon?

Andrew: Nemohl by ti ublížit? Říkalas, že kdyby tě tu našel, zabil by tě.

Anne: To se jenom tak říká.

Andrew: Dobře. Fajn.

Anne: Totiž mě by samozřejmě nezabil. Možná že by zabil **vás**.

To by bylo nejpravděpodobnější. On totiž **umí být** zlý (neříkala jsem vám, jak dokáže být zlý?)

Andrew: Simon.

Anne: Ano, chce mě chránit. *(uchichtne se)*

(pauza)

Vážně jsem to neříkala? Tenhle pokoj by se mu líbil. Ten nábytek. To světlo.

Andrew: Chceš tím říct, že už někoho zabil?

Anne: To v tomhle městě přece každý, ne? (Buď někoho zabil, nebo někdo zabil **jeho**... *(Směje se. Pila už příliš.)*)

Myslela jsem, že právě to vás tak vzrušuje. "Přítomnost". Tenhle "okamžik".

Andrew: Nemůžeš se teď pouštět do toho, co mě vzrušuje - Anne.

Anne: Vážně?

(Poprvé má trochu strach.)

(Slabé zaklepání.)

Druhé zaklapání.

Andrew se obrátí ke dveřím.)

Andrew: Ano? Prosím?

(Další klepání.)

Promiň.

(Andrew odejde ke dveřím, vyjde ven a nechá Anne samotnou. Anne polkne zbytek nápoje a položí skleničku vedle pomačkané stránky, kterou si rozprostře.

Leží na břiše na ambivalentní pohovce a čte si pro sebe svou stránku. Mumlá si slova tak, že nejsou rozumět. Tu a tam se tomu, co čte, tiše zasměje.

Andrew se mezitím znovu objeví ve dveřích. Pozoruje Anne, která si jeho přítomnosti nevšimla, jak si pro sebe mumlá a směje se.

Nakonec si Anne uvědomí jeho přítomnost a zmlkne, aniž by se na něho podívala.)

Andrew: Zkaženost, Anne, má tři fáze. První znamená ztrátu nevinnosti. Druhá touhu, přivodit stejnou ztrátu ostatním. Třetí je potřeba vnuknout ostatním tutéž touhu.

Anne: *(k němu otočí hlavu)* V které fázi jsme teď?

(Andrew zavře dveře.

Přistoupí k Anne, která se zatím obrátila na záda. Očekává a zjevně souhlasí s tím, že se budou milovat, ale v žádném případě není připravena na náhlou brutalitu, se kterou se to stane. Andrew do ní vnikne bez jakékoli přede hry. Okamžitě dosáhne vrcholu, okamžitě se odtáhne a padne na záda.

(V pokoji se objeví Clifford - nepřijde dveřmi, ale vystoupí ze stínu, kde už delší dobu stál. Potáhne si z cigarety.)

Andrew: Clifforde, vy jste nenažranec.

Anne: *(se posadí)* Kdo to je? Vyhod' ho. On se na nás **díval**?

Andrew: Tohle je Clifford. Seznamte se.

Clifford: Asi to není nejvhodnější chvíle.

Andrew: Clifford je spisovatel.

Anne: On se na nás **díval**? Ježíšmarjá, vyhod' ho.

Clifford: Rozumím, není to asi vhodná chvíle.

Anne: Vypadněte!

Clifford: Chápu.

(pauza)

Ne, vážně./ Já chápu.

Anne: **Spisovatel?**

Clifford: Pár mých her bylo v padesátých letech to, čemu se říká hity. To jste ovšem vy nebyla / ještě ani na světě.

Anne: Myslela jsem, že jsme sami.

Andrew: My jsme sami, Anne.

Clifford: Moc mě zajímá / váš příběh.

Andrew: Tvůj příběh ho moc zajímá. Chtěl si jenom něco vyzkoušet, něco **zakusit**, / to je všechno.

Anne: *(jde ke Cliffordovi)* Vyzkoušet.

Clifford: Ano.

Anne: Takže - co? - vyzkoušel jste si to?

Clifford: Ano.

Anne: A jaké to bylo?

Clifford: Poslyšte, já přesně chápu, co v tomhle okamžiku musíte cítit.

(pauza)

Anne: No, co cítím? Povězte - mě to zajímá - co cítím?

Andrew: Anne...

(Anne plivne Cliffordovi do obličeje.)

Anne: Tohle cítím.

(pauza)

Clifford: Já to respektuju.

Anne: Tohle **cítím**.

Andrew: Clifford je starší člověk a kromě toho velice dobrý spisovatel. Nemusíš na něj plivat. Panebože.

Anne: Doufám, že **chcípnete**, Clifford. Doufám, že **uhoříte**.

(Anne zůstane chvíli bez pohybu, ochromená zlostí a ponížením. Pak vyjde ven, když se nejdřív protáhne kolem Jennifer, která se právě objevila ve dveřích.)

Jen: *(za ní volá)* Anne? Anne?

(pauza)

Clifford: Poslyšte, jestli jsem někoho urazil...

Jen: Clifford, vy jste umělec. Urážet je vaším povoláním.

(volá znovu) Anne?

(pauza)

Bože, zdá se mi, že jsem o něco přišla? Nepřišla jsem o něco? Tady je totiž vzduch nabitý elektřinou, jako když třeš hůlkou o liščí ohon.

(pauza)

Andrew: Jaká byla večeře?

Jen: Udělali jsme pokrok. Jenom Clifford nás opustil.

Andrew: Měl práci.

Jen: Já vím. *(Usměje se na Clifforda.)* Všichni musíme pracovat. *(Uvidí na zemi Anninu stránku. Zvedne ji.)*

Co je tohle?

Andrew: Její příběh.
(zatmít)

TŘETÍ DĚJSTVÍ

O několik dní později.

1.

TriBeCa. Kancelář.

(Jennifer, Andrew, John, Nicky, Clifford.)

Hudba: boogie-woogie.

John tančí s Nicky, Jennifer s Cliffordem. Andrew je pozoruje, bez potěšení.

Když v hudbě nastane sólo, ukáže se že, Nicky (v ideálním páru s Johnem) je výjimečně dobrá tanečnice.

Jennifer a Clifford se odsunou ke straně, luskaří prsty a pochvalnými výkřiky provázejí taneční evoluce Johna a Nicky.

Andrew se ničeho z toho neúčastní.

Jako první si všimne, že ve dveřích se objevila Anne a sleduje tanec.

Vypne hudbu.

Tanec ustane.

Ticho.

Annin vzhled doznal změny. Má módní sestřih. Na sobě má velice jednoduché ale velice drahé šaty. Sundá si tmavé brýle, za nimi jsou oči propadlé nevyspáním. Nevypadá dobře. První promluví John.)

John: To je určitě Anne.

Jen: Vypadáš jinak...

Anne: Přestěhovala jsem se do jiného hotelu.

Jen: ...sluší ti to.

(pauza)

Anne: Nejdu pozdě?

John: Jenom jsme tancovali. Tančíte? Nejste tanečnice?

Jen: To je John.

Anne: John. Fajn.

John: Těší mě.

(John s Anne si podají ruce. Jennifer pokračuje ve formalitách.)

Jen: Nicky znáš.

(Anne a Nicky na sebe kývnou.)

Clifforda taky.

(Clifford pokývne a usměje se. Anne na něj jen tak zírá. Začíná to být trapné.)

Takže si všichni dáme pět minut pauzu.

(Zároveň se rozporoučí tři dialogy - A, B a C.

Jako první skončí A, pak B a jako poslední Anne a Andrew coby C.)

A

Jen: Johne, chtěl jsi se mnou mluvit...

John: Taková drobnost, ale mám dojem, že by se to mělo vyřešit hned.

Jen: Povídej, co máš na srdci. *(Narážka pro Nicky v B)*

John: Jde... v podstatě jde o personální záležitost.

(Pozornost Jennifer se upírá k Andrewovi a Anne.)

Ten vlezlý chlap musí vypadnout.

Jen: Který vlezlý chlap? Říkáš vlezlý - svět je plný vlezlých lidí.

John: Ty víš, kterýho myslím.

(Jennifer sleduje Johnův pohled.)

Jen: Clifford?

John: Mhm.

Jen: Ale Nicky se líbí, co píše. Říká, že má / skvělé řemeslo.

John: Nicky je intelektuálka, Jen. Kvality, které ona obdivuje jsou přesně ty, kterých se my potřebujeme zbavit. Nemohl bych s ním pracovat.

Jen: Takže Clifford má padáka.

(pauza)

Řekneš mu to ty?

John: S radostí. Má smlouvu?

Jen: Ty žertuješ.

John: Takže je to vyřízené.

(Zmlknou a sledují Andrewa a Anne.)

B

(Nicky nechají na krku Clifforda. Než Nicky promluví /narážka: "Povídej, co máš na srdci" v A/, zavládnou na chvíli rozpaky.)

Nicky: Vy mi hrozně připomínáte dědečka. Ten je ovšem mrtvý. *(narážka pro Andrewa v C)* Babička se přestěhovala do Sun City. Uvažuje o hibernaci.

Clifford: Hibernaci?

Nicky: Ano, to je proces, při kterém uchovají vaše tělo po smrti v tekutém dusíku při teplotách blízkých absolutnímu bodu mrazu.

Clifford: Já si rád představuju, že mě přežije moje dílo.

(pauza)

Nicky: Já taky trochu píšu.

Clifford: Vážně. To je zajímavé.

Nicky: Ano, vydali mi jeden nebo dva romány a taky píšu v menší míře pro divadlo.

Clifford: Mhm?

Nicky: Asi jsem měla dost štěstí, vždyť někteří lidé se prosazují celá léta a taky jsem samozřejmě neprošla takovým utrpením, jako vy (snad až na rozvod rodičů, to bylo zlé).

Clifford: (Rozvedli se?)

Nicky: (Ano. Táta byl alkoholik.)

(Zmlknou a sledují Andrewa a Anne.)

C

(Když Jen začne mluvit s Johnem, Andrew vezme Anne za loket a odvede ji dopředu jeviště. Andrewova narážka je Nickyno: "Ten je ovšem mrtvý." v B.)

Andrew: *(s tichým zaujetím)* Vypadáš hrozně, Anne. Něco se stalo?

Anne: Nemůžu spát.

(pauza)

Andrew: Proč jsi nereagovala na mé vzkazy?

Anne: Jaké vzkazy?

Andrew: Pořád jsem ti volal. Potřeboval jsem s tebou mluvit.

(Andrew se dotkne Anniny tváře. Anne ucukne.)

Ublížil jsem ti.

Anne: Nenávidím toho chlapa.

Andrew: Kterého chlapa, Anne? Tvého muže?

Anne: Tohohle chlapa. Toho spisovatele.

Andrew: To byl omyl. Prosím. Věř mi.

Anne: Nemůžu spát, pořád na to myslím.

Andrew: Věř mi, Anne.

Anne: Na něho.

Andrew: Ublížil jsem ti. *(Vezme ji za ruku.)*

Anne: Jak můžu věřit něčemu, co říkáš ty?

(pauza)

Vážněs mi zkoušel volat?

Andrew: Každý den. Posílal jsem ti **květiny**.

Anne: Byly od tebe?

Andrew: Copak tam nebyla vizitka?

Anne: Nedívala jsem se.

Andrew: Ty ses nedívala?

Anne: Ty květiny byly krásné.

Andrew: Ty ses nepodívala na vizitku? Ovšemže byly ode mě.

(pauza)

Anne: *(uchichtne se)* V životě jsem neviděla tolik **barev**.

Andrew: Ty ses nepodívala na vizitku? Chci, abychom začali znovu. Chci, abys se mnou odešla.

(Ticho. Andrew si uvědomí, že ostatní si všimli intimity jejich rozhovoru.)

Promluvíme si / později.

Jen: *(tleská rukama)* Fajn, můžeme všichni začít?

Andrew. Anne. Clifford. Nicky - chtěla bys tu zůstat? Anne? Nemáš nic proti tomu, když tu Nicky zůstane? Mám dojem, že bychom ji měli zasvětit.

(Anne vrtí hlavou: bez námitek.)

Andrew jí zapálí cigaretu.

Drobné změny v usazení.

Všichni čekají, až začne mluvit Anne.)

Anne: Mohla bych dostat sklenici vody?

(Andrew odejde pro sklenici. Všichni dál čekají. Andrew se vrátí, podá vodu Anne a usedne znovu vedle ní.)

Jen: Fajn. Takže jsme ve vašem bytě. Je sedm večer. Přinesl nákup a udělal ti něco k jídlu. Řekněme špagety.

(John, Nicky a Clifford se smějí.)

O něčem si povídáte. Najednou je u tebe. Je to tak správně?

Anne: Správně. Najednou.

Jen: Najednou je u tebe a na pusu ti lepší pásku.

Anne: Ano.

Jen: Proč?

Anne: Abych mlčela. Chce, abych mlčela. Už jsem vám to říkala.

Jen: Je to dost divné. Proč chce, abych mlčela, Anne?

Anne: Eh...

John: Třeba mu vadí ten zvuk, zvuk **vašeho hlasu**, možná nesnáší jeho tón.

Anne: Prosím?

Jen: Vadí mu hlas, nebo to, co ten hlas říká?

Anne: Asi to, co říkám.

John: A co říkáte?

Anne: Tvrdí, že jsem moc kritická.

John: K čemu? Vůči němu? Jste kritická vůči němu? Proč?

Nicky: (To je snad jasné?)

Anne: Vůči němu ne.

John: (Jasně to být nemusí.)

Anne: Vůči němu ne. Ne. Spíš obecně kritická, víte, vůči okolí. On tam totiž vyrostl, pro něj je to domov, nevidí to násilí a špínu, podle něj přeháním.

John: Co znamená, že "tam vyrostl".

Anne: No, jeho dědeček vlastnil nějaké atrakce na Coney

Islandu a jeho rodiče tam pořád ještě mají hospodu - "Dobrá trefa" - možná / ji znáte.

John: Mně se totiž vůbec nejeví jako člověk s tímhle druhem zázemí, Jen.

Jen: K tomu se vrátíme, / Johne.

Anne: Vlastně mě už na prvním rande vzal na Cyklón - víte,

na ten starý tobogán, co tam je - a pak řekl: "V životě jsem neslyšel někoho takhle vřískat" (což bylo dost divné, víte, protože já si vůbec nepamatuju, že bych křičela, tak jsem / byla mimo).

John: Mně se nejeví jako člověk s tímhle druhem zázemí.

Pouťové atrakce, hospoda. V žádném případě.

Anne: Co tím myslíte?

(pauza)

Co tím chce říct?

Jen: Řekni nám něco o té pásce.

Anne: Ne. Co tím chce říct?

Jen: Jde jen o eventuelní změny, Anne.

Anne: Jaké "změny"? (Andrewovi) Co tím chce říct?

Jen: John přiláká hodně peněz.

Anne: Já nechci, aby se něco měnilo.

Jen: Hodně peněz, Anne. Na tvůj nový hotel. Na tvoje /

šaty.

John: "Změny" jsou možná trochu silné slovo. Jde spíš o to, na co položíme důraz.

Anne: (svárlivě) Fajn.

John: V pořádku?

(pauza)

Jen: Pověz Johnovi o té pásce.

Anne: Už jsem to všechno vysvětlovala.

Jen: John by to rád slyšel.

Anne: No, má jí vždycky u sebe. Potřebuje ji k práci.

(Je elektrikář. Zavádí telefony.)

John: Je to kvalifikovaná práce?

Anne: To nemám ponětí. Bohužel. Vážně nechápu, proč by to mělo být / důležité.

John: Má nějaké vzdělání? Studoval něco?

Jen: Ne. To je dobře, že to John chce vědět.

John: Studoval?

Anne: Myslím, že nějakou dobu studoval. Pak prožil deziluzi..

(Vážně neznám / detaily.)

John: (Jennifer) Deziluze je fajn. S tím se dá něco dělat.

Nicky: Řekněte mi: Bráníte se?

(pauza)

Anne: Prosím?

Jen: (Deziluze. Fajn.)

Nicky: Bráníte se?

Anne: **Vnitřně** se bráním, ale -

Nicky: Ale fyzicky ne. Proč ne?

Anne: Co by to mělo za smysl. Je mnohem silnější než já a takhle aspoň vím, že mi neublíží.

Nicky: Já si totiž myslím, že se bránit bude muset. Přece

nechceme tvrdit, že tam jen tak **sedí** a nechá ho, aby si dělal, co chce. Podle mě se tomu nedá věřit. A kromě toho jsem zásadně proti představě ženy jako oběti, ženy jako objektu manipulace.

Anne: Já nejsem žádná oběť. Objekt manipulace? / O čem to **mluví**?

Nicky: Podle mě je taková pasivita / naprosto ponižující.

John: Souhlasím. Je to / nepřijatelné.

Anne: Nejsem žádná oběť. Doprdle.

Nicky: "Nejsem oběť". To je dobré. (Ovšemže / je oběť.)

Jen: Nicky, uklidni / se.

Nicky: **Já** říkám, že se brání. **Já** říkám, že se staví na odpor.

Já říkám, jak může něco takového mužskému **tolerovat**?

John: Takže v tom bude násilí.

Nicky: **Ovšem**, že v tom bude násilí.

Anne: Ona o tom přece nic neví. Nemůžete jí někdo / vysvětlit -

Nicky: Chápete: (*ukazuje na Anne.*) Takhle já si Anne nepředstavuju.

John: To je ale **velice** zajímavé.

Anne: Poslyšte, tohle je můj příběh. Já ho **prožila**.

Nicky: Takhle já si Anne nepředstavuju: pasívní? poníženou? oběť? - Ona to "prožila". Copak my nežijeme?

Jen: Nicky, nemáš právo -

John: Prosím tě. Nech ji mluvit.

Nicky: Vy jste to "prožila". Fajn. Ale jaký to má význam? Co

když to, co jste prožila, je ve skutečnosti banální. Copak to musíme přijmout? Ne. My máme povinnost to nepřijmout, Anne, povinnost sami k sobě. Povinnost / k vám.

John: Myslím, že Brooke je klíčem k celému problému.

Nicky: Myslím, že Brooke by - ano - mohl by / být klíčem.

John: Řekněte nám něco o Brookovi.

Anne: Kdo je Brooke?

Clifford: Brooke je ten starý muž, který vás oba pozoruje.

Anne: Prosím?

Jen: (*Johnovi*) Brooke je Cliffordův nápad, Johne. / Není -

John: (*Anne*) Zajímá mě. Co je to za chlapa.

Clifford: Živí se příležitostně, ale vede přitom druhý život jako umělec. / Každý den -

John: Radši bych si to poslechl od Anne, Clifforde. Anne?

Anne: Co?

John: Vyprávěj nám o Brookeovi.

Andrew: Ale Anne o Brookeovi **neví**.

Jen: Clifford do toho chce vnést motiv / voyeurismu.

John: (*Jen*) Proč neví o Brookeovi?

Andrew: Brooke není reálná postava. **Počkej**, / prosím tě.

John: Není to reálná postava? Chceš říct, že ona si ho

představuje? To neberu.

Anne: Já nevím, kdo je to, / ten Brooke.

John: To neberu. Musí být skutečný. Musí tam **být**, v tom bytě. (*Nicky*) Že je to tak?

Je tam přece?

Nicky: Samozřejmě. Je tam. Je stálým svědkem / jejich pohlavního styku.

John: Je svědkem - tak přesně, děkuju - jejich pohlavního styku.

Anne: (*stále nervóznější*) Jakého pohlavního styku? Tam žádný pohlavní styk není. Žádné bránění se. Žádná další osoba. Jenom já a Simon. Říkala jsem vám to. Nesahá na mě. Mluví na mě. (*Andrewovi*) Proč chtějí všechno / měnit?

John: Ovšemže mluví, Anne. Lidé spolu mluví. Proto existují dialogy. Jenže slovo je jen kostra. Má svou vizi - beru - ale je to jenom kostra. (*Jennifer*) Mimochodem, tím nápadem s druhým životem nejsem moc nadšený.

Clifford: Pardon, ale kdo to tady vlastně píše?

Jen: (Musíme si promluvit, / Clifforde.)

John: Od něčeho se musíme odpíchnout, Anne.

Anne: Ale on na mě nesahá... **Nikdy** se mě ani nedotkne.

John: Musí se to od něčeho odpíchnout.

Anne: Tahle stránka manželství ho nezajímá...

John: A v tomhle případě bude nejlepší pohlavní akt -

Nicky: Několik by bylo lepší.

John: Několik aktů za přítomnosti třetí osoby, Brookea. (*Jennifer*) Já myslel, že jsme to už probrali.

Anne: Se mnou ne. SE MNOU / NE. (*Začne vzlykat.*)

John: Tvůj život je totiž zajímavý, Anne...

Nicky: Stoprocentně.

John: Bezpochyby zajímavý - až do určitého okamžiku. A my jsme tady, abychom ho přes ten okamžik přenesli.

(*Anne pláče dál z vyčerpání a napětí.*)

(*Uplyne chvíle.*)

Andrew: (*tiše, ale rozhodně*) Říká, že jenom mluví.

John: Ty se jí zastáváš?

(*Anne začíná tiše naříkat.*)

Clifford: Co jste mi to chtěla říct?

Jen: Teď není vhodná chvíle, Clifforde.

(Anne dál tiše a monotónne nařiká.)

Necháme ji chvíli o samotě.

Nechceš, abychom tě nechali chvíli o samotě, Anne?

(Anne neodpovídá. Zdá se duchem nepřítomná.)

Andrew, Clifforde, Nicky - Johne - lituji, ale šli byste na chvíli vedle, abychom si tady s Anne mohly v klidu promluvit?

(Odcházejí. John cestou vezme Clifforda kolem ramen.)

John: Jennifer mě požádala, abych vnesl do situace jasno, Clifforde.

Clifford: Eh-e? Do jaké situace?

John: Právě. Do toho si musíme vnést jasno... *(uchichtne se)*

(Odejdou. Jako poslední Andrew, který se ještě předtím ohlédne.)

(Anne dál nařiká. Jennifer přejde dopředu k místu, kde Anne sedí. Odstraní z cesty sklenici vody, a pak dá Anne facku s takovou silou, že ta upadne na zem.)

Jen: Urazilas **Johna**.

Spalas s **mým** manželem v **mém** bytě.

(Anne se schoulí na podlaze.)

Anne: *(nesouvisle)* Byla jsem osamělá.

Jen: Co?

(pauza)

COŽE?

Anne: BYLA JSEM OSAMĚLÁ.

Jen: Bylas osamělá. To jste si nemohli jen tak povídat?

(pauza)

Nevím co s tebou, Anne. Zdá se že sis vzala všechno, a nedala nic.

(Anne začne nesrozumitelně kvílet. Jennifer dál přihlíží.)

Nerozumím, co říkáš. (Bože, kdybych si mohla zapálit.)

(Do místnosti vklouzne Andrew.)

Neslyším, co říká.

(pauza)

Andrew: Co dělá na zemi?

(pauza)

Jen: *(pokrčí rameny)* Třeba se s ní domluvíš líp.

(Jennifer odejde. Andrew zůstane v uctivé vzdálenosti od Anne, která se zcela poddala své potřebě vzlykat a nařikat. Zapálí si cigaretu.)

Andrew: Je mi čtyřiačtyřicet, Anne, ale sedím u stolu a píšu

tvé jméno na kousky papíru. A-n-n-e. Anne. A pak se zastydím a vyhodím to. Když jsem ti říkal, že tě miluju, myslel jsem si, fajn, "to se bude hodit, budu to mít pod

kontrolou", ale teď zjišťuju, že jsem to myslel vážně. Slova, jen ta slova samotná, vyvolala cit, a podívej se na mě - nemám pod kontrolou vůbec nic.

Je to proto, že jsi opravdová? My tady často opravdové lidi nepotkáváme. My sami žádné vzpomínky nebo příběhy nemáme. Nic nás neokouzlí. My jsme rozčarovaní. Začínali jsme jako opravdoví, ale opravdovost v nás vyhasla.

(Anne si ho nevšímá. Zůstává schoulená.)

(Andrew se sehne k ní, zvedne její hlavu za vlasy, a tak ji donutí aby se na něj podívala.) Uteč se mnou. Teď hned.

Anne: *(se zřetelným úsilím)* Já nechci... nechci... aby mě někdo miloval.

(Zvenku je slyšet hluk. Andrew hrubě pustí Anninu hlavu. Dovnitř vtrhne Clifford, následovaný Johnem, který se ho pokouší zadržet.)

Clifford: Tenhle negr mi tvrdí, že jste mě vyhodili. Kdo mu dal právo...?

John: *(se ho snaží chytit.)* Uklidni se, kamaráde.

Clifford: Copak má tenhle negr má právo mě vyhodit? *(Setřese Johna.)*

John: To je v pořádku. Je rozrušený. Je to pochopitelné.

Andrew: Zprvė to není žádný "negr", jmenuje se John. zadruhé, John, to není pochopitelné, to je neomluvitelné. A konečně, Clifforde, jestli si dobře pamatují, vy nemáte smlouvu. Nemáte s námi **smlouvu**, Clifforde.

(Hřmění vlaku metra uzavírá scénu. Zvuk zesiluje až k nesnesitelnosti, nakonec slábně, jak se vlak vzdaluje. Světla se rozsvítí, aby odhalila:)

2.

Avenue X. Stanice metra.

(Stanice je na úrovni přízemí. Černá kovová stěna s přemalovanými grafitti. Čitelný je jen nápis "AVENUE X", bílá hůlková písmena na černém podkladě.)

Anne právě vystoupila z vlaku. Zůstala na nástupišti sama. Objevuje se Simon. Dívají se jeden na druhého.)

Simon: Stálo mě to žeton.

Anne: A nemohs to přeskočit?

Simon: Mají tam kameru.

(pauza)

Stálo mě to žeton, a přitom ani nikam nejedu. *(uchichtne se)*

(pauza)

(Bezvýrazně, jako by to četl z kousku papíru, ale s pohledem na Anne) "Nevrátím se Simone nikdy se nevrátím mám svůj pokoj peníze lidi co se o mě protože oni se o mě zajímají možná chci aby mě zkazili život s tebou jsem prožila za ocelovými dveřmi."

Jenže teď jsi tady. Čekáš dlouho?

Anne: Právě jsem vystoupila z vlaku. Ne.

Simon: Z linky F.

Anne: To neznamená, že jsem se vrátila.

(pauza)

Líbí se ti moje šaty?

Simon: Proč?

(Objeví se slepý Taxikář, kráčí po nástupišti a pomáhá si holí. Anne si nevšimne.)

Anne: Promiňte. Mohu vám pomoci? Neznáme se? Nemohu vám pomoci? Promiňte.

(Taxikář odejde.)

Simon: Ty toho chlapa znáš?

Anne: Ano. Má taxíka.

(pauza)

Simon: Taxíka?

Anne: Co říkáš? *(šatům, ve kterých udělá piruetu, aby je předvedla.)*

(pauza)

Myslíš, že jsem oběť?

Simon: Čeho?

Anne: *(pokrčí rameny)* Tvoje?

Simon: Stálo mě to žetón, Anne. Vzal jsem si v práci volno.

Co chceš?

Anne: Chci, abys někomu ublížil.

(pauza)

Je takový vedro, že jsem málem zůstala v tom vlaku. Řekla jsem si, že dojedu až na Coney Island a možná se svezu na Cyklónu, pamatuješ, jak jsem / **vřískala**.

Simon **Cože?**

(paouza)

Anne: Jak jsem vřískala.

(pauza)

Simon: Spravil jsem sprchu.

Anne: Fakt? Bylo to tím těsněním?

Simon: Vyměnil jsem ho.

Anne: To je skvělý.

Simon: Kape to pořád.

Anne: Ááá.

Simon: Ale už ne tolik.

Anne: Simone? *(Vezme Simonovu hlavu do dlaní.)*

Simon: Jsou hezké.

Anne: Díky.

Simon: Abych někomu ublížil.

Anne: Ano.

Simon: Mám spoustu práce,

Anne: Dávají ti těžkou práci?

Simon: Pořád kopu chodníky. Chromnou mi z toho ruce...

Anne: Tvoje ubohý ručičky... (*Vezme ho za ruce.*)

Simon: ...takže do nich nemůžu nic vzít.

(*pauza*)

Myl jsem nádobí a do dřezu mi spadla sklenice.

Anne: Rozbila se?

Simon: Ovšemže se rozbila.

Anne: To je škoda.

Simon: Ovšemže se rozbila. Řízl jsem se o střep. Dřez byl plný krve. Nemůžu do rukou nic vzít, Anne.

Anne: Ale byla mokrá. Vyklouzla ti.

Simon: Udělalo se mi špatně. Nesnáším krev.

Anne: Já vím.

Simon: A byla to ta sklenice, co nám dal Adam.

Anne: Adam nám dal sklenici?

Simon: Ano. Ke svatbě.

Anne: Nemůžu si ji vybavit. Jseš si / jistý?

Simon: Teď je stejně rozbitá.

Anne: Tvůj otec Adam? Byla od tvého otce?

Simon: Ano. Byla broušená.

(*pauza*),

Byly na ní naše iniciály.

Anne: Adam, tvůj otec, nám dal broušenou sklenici?

Simon: (Ke svatbě.) Mám přece kvalifikaci a oni mě nechávají nádeničit, Anne. Nechávací mě kopat, jako bych byl dobytek.

Anne: Ale proč?

Simon: Nevím.

(*pauza*)

Já nevím. Zeptej se **jich**.

Anne: Byla to jen sklenice, Simone. Pamatuju si ji. Byla to jenom jedna sklenice z celého baru.

Simon: To nebyla "jenom sklenice".

Anne: A ty iniciály nebyly ani naše.

Simon: To nebyla "jenom sklenice".

Anne: Všechno se časem rozbije.

Simon: Tomu já odmítám věřit.

Anne: (Všechno. co jsme kdy měli. Šálky, sprcha.)

Simon: Sprchu jsem spravil.

Anne: Dobře, tak všechno ostatní.

Simon: Sprchu jsem spravil, Anne, a já vím, že nesnášíš moji rodinu, protožeš ji vždycky nesnášela a koukala se na ni svrchu.

Anne: To jsem neřekla.

Simon: Nesnášíš je, protože jsou hodný. Jsou jednoduchý.

Neznámo je nezajímá. Nechtějí se - ne odtrhnout - jako ty - odtrhnout se nebo patlat se - ne patlat se v sobě, jako ty, v tý špině v sobě, protože všichni - jo, fajn, dobře - všichni v sobě máme tu špínu, Anne. Já se patlám v tomhle městě, a tak vím, jo, jde to s ním spíš z kopce, zatím spíš z kopce než aby to s ním šlo **nahoru**. Z kopce, z kopce, z kopce, a proto my sami musíme zůstat čistý, Anne, a dobrý. Proto se musíme koukat **nahoru**. Život je dar předávaný z jedné rodiny na druhou, ne nějaký vedlejší produkt, kterej posíláme na rozbor. Nestěhuju se do hotelu a nevykládáme cizím lidem, co se děje za branama soukromí. Nevykládáme cizím lidem, co se děje mezi **námi**.

Anne: Mezi námi se už nic **neděje**, Simone.

Simon: Cos myslela tím "ublížil"?

Anne: A kromě toho mám milence.

(pauza)

Někoho, kdo mě miluje.

(pauza)

Simon: Tohos myslela?

(pauza)

Spravil jsem tu sprchu, Anne.

Anne: Já vím, že jo.

(Dívají se jeden na druhého.)

3.

Japonská restaurace.

(Tichá hudba. Na stole víno. Andrew je sám, přemýšlí. Objevuje se servírka.)

Servírka: Máte vybráno?

(ticho)

Andrew: Co je to za hudbu?

Servírka: Japonská.

Andrew: Japonsky moc nezní.

(pauza)

Nemůžete to vypnout?

Servírka: Prosím?

Andrew: Tu japonskou hudbu. Nemůžete / ji vypnout?

Servírka: To nevím, pane.

(pauza)

Můžu se **zeptat**.

Andrew: (Nechte to.)

Servírka: Lidem se japonská hudba většinou líbí, ale můžu se zeptat.

Andrew: Ne. Nechte to tak.

(pauza)

Žije se v Japonsku hodně jinak?

Servírka: Já jsem z Brooklynu.

Andrew: Oukej.

Servírka: Přejete si objednat?

Andrew: Čekám na svou ženu.

Servírka: Jistě.

Andrew: Proč si nesednete?

Servírka: Já si nemůžu sednout.

Andrew: A nechtěla byste?

Servírka: Ne, vážně ne.

(pauza)

Andrew: *(vytahuje svou vizitku.)* Poslyšte... je docela možné, že bychom vás jednou mohli někde použít. Pořád hledáme nový materiál, nápady.

(Servírka se podívá na vizitku a položí ji zpátky na stůl.)

Servírka: Nechci, aby mě někdo používal, děkuju.

Andrew: Eh-eh? Já myslel, že proto lidi v restauracích dělají, aby je někdo objevil.

Servírka: Nechci, aby mě někdo objevoval.

Andrew: To je vaše svaté právo.

Servírka: Oukej?

Andrew: Oukej.

(Tiše se spolu smějí.)

(Přichází Jennifer.)

Jennifer: Jdu pozdě. **Omlouvám se**. Objednals mi?

Andrew: Nevěděl jsem, co by sis dala.

Jen: (On nevěděl, co bych si dala.) Copak si nedávám
vždycky Ká? Dám si Ká.

(pauza)

Andrew?

Andrew: Co? Ano. Promiňte. Totéž.

(*Servírka odejde. Jennifer si nalije víno, pije a přitom studuje Andrewa, který dál přemýšlí.*)

Jen: Kdyžs ji před Johnem **bránil**, cítila jsem se tak
trapně.

(pauza)

Andrew: Řekla bys, že ta hudba je japonská?

Jen: Hučela jsem do něj hodiny, Andrew. (Jaká hudba?)

Doslova hodiny. Abych ho **uklidnila**. Žádnou hudbu neslyším.

(*Hudba skutečně ustala.*)

Abych ho **uklidnila**, Andrew.

(pauza)

Andrew: Já odcházím, Jennifer.

Jen: **Aha**. Dobře. Ano. Běž. Ještě nikdy jsem ho neviděla tak běsnit. Pohrozil, že
všechno stáhne, peníze, svoje **jméno**.

(pauza)

Nechtěl jsi odejít?

(*Andrew odvrátí pohled.*)

Skutečnost je taková, Andrew, že ty nikdy neodejdeš. Kam bys šel? S kým? S
Anne? Napadlo tě odejít s Anne? Která by mohla být tvá dcera a se vší
pravděpodobností je (soudě z jejího dnešního chování) duševně zaostalá, a kam? K
jejím rodičům od Dobrý trefy?

Andrew: (To nejsou její rodiče, ale / jeho.)

Jen: Mít **dětičky**? Přestěhovat se na **předměstí**? Opékat si
prasátko na **čtvrtýho července**? Vyvěšovat / **vlaječku**?

Andrew: To není jediná alternativa.

Jen: Fajn. Tak běž.

(*Andrew se ani nehne. Objeví se servírka s talíři.*)

Servírka: Řekla jsem jim, aby to zastavili.

Andrew: (Děkuju.)

(*Servírka odejde.*)

Jen: Ty pláčeš?

(*Andrew odvrátí pohled. Jennifer se pustí do jídla*)

Začínám si o tebe dělat starosti, Andrew. (*Jí dál a čeká na vhodný okamžik.*) John
řekl něco velice zajímavého. Řekl: "A co když žádný takový chlap neexistuje?"

(Andrew se na ni podívá.)

Přesně tak. "Co když žádný takový chlap neexistuje?" Co když Anne lže. Podle Johna totiž to, co říká, nehraje. Nenalézá v tom ani zrnko pravdy. Mužskej, kterýho popisuje je až moc divnej, až moc na to, aby se tomu dalo věřit, Andrew. A ještě si ho **vzít**? Snášet takové ponížení den co den? No, Nicky měla pravdu. Není to hodnověrné. Ten chlap neexistuje. Existuje jenom Anne a její fantazie. Ta kukla? Ta páska? Mladé stromky? *(Pokračuje v jídle.)* Vymyslela si to, aby nás mohla využívat. Ty nejíš. Na.

(Jennifer pro něho nabere trochu z talíře. Andrew se nepohne. Jen sní sousto sama.)

Mimochodem, asi víš, že zmizela. Ano. V hotelu se odhlásila. (Podle mě se to dalo očekávat.)

Andrew: Anne že by lhala?

Jen: Ukázali mi její pokoj. Byl plný zvadlých kytek. Máš červené oči. Vypadáš / hrozně.

Andrew: Že by lhala?

Jen: Tebe to nikdy nenapadlo?

(pauza)

(Ano, odhlásila se hned po naší schůzce. Konto jsme samozřejmě zrušili. Fax / odpojili.)

Andrew: Pojď pryč.

Jen: Pryč?

Andrew: Jo. Pojď se mnou. Musím vypadnout.

Jen: Nemluv tak nahlas. Jak to myslíš, vypadnout?

Andrew: Vypadnout. Hned.

Jen: Ven z restaurace? Andrew?

Andrew: Je mi zle.

Jen: Zle? Co ti je?

Andrew: Potřebuju na vzduch. (A já jí věřil.)

Jen: Tady je vzduchu **dost**. Je ho tu / plno.

Andrew: Chci pryč. Chci ven.

Jen: Teď hned?

Andrew: Chci pryč z téhle restaurace. Ano.

(pauza)

Jen: Ale to venku, to není vzduch. Je tam pětatřicet ve stínu.

Andrew: Já chci ven, Jennifer.

Servírka: *(se u nich zastaví)* Je v pořádku?

Jen: Udělalo se mu trochu špatně. Myslím, že budeme platit.

(Servírka odejde.)

Andrew: Potřebuju být venku. (*vstane*)

Jen: Zavolám taxi. Potřebuješ si odskočit?

Andrew: Chci se projít.

Jen: A **můžeš** jít sám?

Andrew: Ovšemže můžu jít sám.

Jen: To kvůli Anne?

Andrew: Ano, to kvůli Anne. Ovšemže kvůli ní.

Jen: Zapomeň na ni, Andrew. Je pryč. (Ty kytky byly úplně uschlé, drotily se.

Andrew: Já mám strach.

Jen: Její konto jsme zrušili. Neměj strach.

Andrew: Já jí věřil.

Jen: Všichni jsme jí věřili.

Andrew: Já ji **miloval**.

Jen: Ale všichni jsme ji milovali. Na práci to ovšem nemá žádný vliv. V práci se to neprojeví.

Andrew: Lhala nám? Lhala mi? Víš to jistě?

Jen: Vlastně to dopadlo dobře. Nakonec to dobře dopadlo. John už je zase / náš.

Andrew: Potřebuju ven.

Jen: (*se rozhlíží po Servírce.*) Kde je ta holka? Měl jsi sako? Je tohle tvoje?

Andrew: Já nevím.

Jen: Vypadá, že je tvoje.

Andrew: Myslíš?

Jen: (*mu pomáhá do saka.*) Ty mě potřebuješ, Andrew. Potřebuješ, abych ti pomáhala.

Andrew: Já vím.

Jen: Tak snadno se dáš oklamat. Chybí ti intuice.

Andrew: Já vím. Omlouvám se. Je to potvora.

Jen: John mi otevřel oči. (Máš pravdu.) Andy, neskutečná potvora.

Andrew: Cítím se tak ponížený.

Jen: Ponížila tě.

Andrew: Je to tu příšerný.

Jen: Kde jsou všichni? Slečno!

Andrew: **Tady** seděla. Seděla u tohoto stolu.

Jen: Servírka?

Andrew: Vyprávěla mi.

Jen: Konto je zrušené, Andrew. Je to pryč.

4.

Roh Canal Street a Broadwaye. Na chodníku.

(Clifford prodává nádobí jako na začátku hry. Šílená žena se probírá jeho zbožím. Stranou, mimo Cliffordovo zorné pole, je pozorují Anne a Simon.)

Žena: Můj malej má průjem. Už tři dny má průjem.

Clifford: Prosím?

Žena: To už je něco, co? Tři dny průjem.

Clifford: To je něco.

Žena: Máte něco na průjem?

Clifford: To musíte do lékárny. Já mám / jenom -

5

Žena: *(sáhne po lahvičce)* Co je v tý lahvičce.

Clifford: To je leštidlo na stříbro.

Žena: Ale co je **v tom**.

Clifford: Je v tom leštidlo na stříbro.

5

Žena: Ale co je v tom leštidle?

Clifford: To lituji.

Žena: Vy si myslíte, že když jsem chudá, jsem taky blbá? Že

bych otráвила svý dítě? Já akorát říkám, že ve věcech jsou eště věci. Vy říkáte: "tohle je leštidlo", jenže v tom leštidle může bejt eště něco, co je dobrý na průjem, dyť v tolika lécích jsou zas jedy. A vůbec, jak to, že máte leštidlo?

Clifford: Patřilo mojí matce.

Žena: A to stříbro leštila ona, nebo jí ho někdo leštil?

Clifford: Předpokládám, že to byl někdo jiný. (To je rafinovaná otázka.)

Žena: "Předpokládám, že to byl někdo jiný." Víte, že mluvíte

jak nějakej Anglán? Vaše matka byla Angličanka?

Clifford: Pocházela z Evropy.

5

Žena: A přivezla si sebou všechno tohle stříbro? - a porcelán? - není limožský?

Simon: Je to on?

Anne: Ano. Běž.

Clifford: Byl to svatební dar. Ano.

Žena: Vemu si to leštadlo. Co stojí?

Clifford: Padesát centů - ale dítěti ho nedávejte.

Žena: Máte děti?

Clifford: Ne.

Žena: Tak víte prd. Co vy víte. Mohl jste mít děti. Mohl jste mít vnoučata. Pak byste možná chápal.

(Simon přijde k nim.)

Clifford: U mně byla vždycky na prvním místě práce.

Žena: A jaká práce?

Simon: Dovolíte.

Žena: Bylo mi potěšením. *(Odejde stranou.)*

Simon: Prosím vás.

Clifford: My se známe?

(Žena si sedne na zem a začne popíjet leštadlo.)

Simon vytáhne vidličku.)

Simon: Reklamuju tuhle vidličku.

Clifford: Reklamace?

(pauza)

Pamatuju si to. Prodal jsem vám ji za pět. Co se vám nezdá?

Simon: Podívejte se na ty hroty.

Clifford: Jaký hroty?

Simon: Na špičky. Podívejte se na ně.

Clifford: Tak špičkám se říká hroty. To je zajímavé. To jsem / nevěděl.

Simon: To jste nevěděl? A já myslel, že slova jsou vaše řemeslo. Sáhněte si. Tak.

Clifford: Jsou jak jehly. Tak ostré by být neměly.

Simon: Přesně tak. Nabrousil jsem je o kámen.

(pauza)

Clifford: No, to jste udělal pěknou blbost. Zničil jste krásnou vidličku.

Simon: Co mi nadáváte?

Clifford: Byla to krásná vidlička. Měla svoji historii.

Simon: Mám stížnost.

Clifford: To jste s ní proved vy sám, mladý muži. Já vám ji prodal v dobrý víře, že s ní budete umět zacházet. Takže je mi / líto -

Simon: Nestěžuju si za sebe. Stěžuju si za svou ženu.

Clifford: Poslyšte. Já vaši ženu **neznám**.

Simon: Já myslím, že znáte.

Clifford: Proč jste takhle zničil krásnou vidličku?

Simon: Myslím, že ji znáte. Vy jste ji zneuctil.

Clifford: Vy mluvíte nějak divně. Poslechněte -

Simon: Díval jste se na ni. Šmíroval jste ji. Zneuctil jste ji.

Clifford: Já vaši ženu neznám.

Simon: Já myslím, že znáte.

(Clifford zahlédne Anne.)

Clifford: Poslyšte... Té vidličky je mi líto. Prosím, vyberte si jinou.

Simon: Nechci jinou.

Clifford: Heleďte, tak si vezměte zpátky toho bůra. Vezměte si rovnou pětku.

Simon: Nechci žádnýho bůra.

Clifford: Tak co chcete?

Anne: UDĚLEJ TO.

Simon: *(věcně)* Pomstu.

Clifford: Poslyšte, co kdybychom se -

(Simon vbodne vidličku Cliffordovi do oka.)

Anne: ZAKRUŤ S NÍ.

(Simon vidličkou zakrouťí a nechá ji upadnout.)

A teď druhé, Simone!

(Simon ucouvne, Anne však přiskočí a vrazí vidličku do druhého oka Cliffordovi, který leží na zemi. Hned nato je slyšet sirénu. Simon a Anne utečou. Šílená žena začne sbírat Cliffordovy věci do vaku.)

(Objeví se Jennifer a Andrew, kteří jsou právě na cestě z restaurace do kanceláře. Simona a Anne neviděli. Šílená žena vezme vak a chce s ním odejít, přičemž vrazí do Jennifer.)

Jen: Tady se něco stalo?

Žena: Jeho věci. Řek mi, abych se mu postarala o jeho věci.

(Žena se ztratí. Zní siréna. Jennifer se drží zpátky, ale Andrew přistoupí ke Cliffordovi. Ani jeden ho však nepoznává.)

Jen: Co se tu stalo? Andrew? Nesahej na něj.

Clifford: Pomozte mi.

Jen: Nesahej na něj, Andrew. Je ti špatně.

Clifford: Pomozte. Oloupili mě.

Jen: Mému muži je špatně. Je mi líto. Nemůžeme vám pomoci.

Andrew. No tak. Žijeme v nebezpečné / čtvrti.

Clifford: (se otočí k Jennifer) Já vás znám. Zním váš hlas.

Andrew: Clifforde? Nejste Clifford?

Clifford: Já vás znám. Kdo jste?

Andrew: Kdo vám to udělal?

Jen: Je ti špatně, Andrew. No tak.

Clifford: Chlap. Byl to mužskej.

Andrew: Byl to muž? Kdo to byl?

Clifford: Byl to její manžel.

Jen: Není to náš problém, Andrew.

Andrew: Čí manžel?

Jen: To není náš **problém**.

Andrew: Čí manžel?

Clifford: Kdo jste. Já vás znám. Pomozte mi. Je tu tma.

(Jennifer Andrewa vysvobodí. Odejdou.)

Je tma. Koho jsem urazil?

(zatmít)

ČTVRTÉ DĚJSTVÍ

O rok později.

1.

TriBeCa. Prázdná kancelář.

(V prázdném prostoru se za ticha postupně rozrůstá skupina mužů a žen ve společenském oděvu, až zaplní většinu místnosti. Nemluví. Čekají.)

Pak postupně vejdou Jennifer, Nicky a nakonec John, rovněž ve společenských úborech, dámy se šperky. Shromážděný dav začne Jennifer tleskat. Aplaus zesílí, když se objeví Nicky, a vrcholí, když vejde John.

Potlesk pokračuje, zatímco trojice zaujímá následující postavení: Jennifer a Nicky vzadu za publikem, John vpředu, čelem k němu.

Nakonec John s úsměvem naznačí, aby diváci přestali.

Nálada je radostná a uvolněná. Publikum reaguje na Johnův projev s nefalšovaným pobavením a nadšením.)

John: Co znamená úspěch?

Odpověď, drazí přátelé, zní: nic.

Neznamená nic, jestliže se nejedná o úspěch zasloužený, úspěch vybojovaný.

Dnes jsme si takový úspěch vybojovali.

(potlesk)

Dovolte mi, abych začal - řečnická finta, protože ve skutečnosti jsem už samozřejmě začal -

(smích)

Dovolte mi, abych začal několika slovy o Anne - o skutečné Anne.

(ticho)

Umění bez života neznamená nic - a život, to je to, s čím za námi Anne přišla - **opravdový** život - se vší svou křehkostí, nesoustavností a banálností - a přece zároveň - v Annině osobnosti - se vší svou krásou a silou. V této místnosti, přesně na tomto místě, nám vyprávěla svůj příběh a plakala.

(ticho)

Naší jedinou lítostí je fakt, že nebyla schopna pochopit proces, v němž se život přerouží v umění - proces, v němž musí být někdy pravda položena na Prokrustovo lože a tu a tam oříznuta, aby se vešla. (Doufejme, že ne, jak to koho právě napadne.)

(smích)

Když mluvím o Anne, přivádí mne to - dost pohodlně, připouštím -

(smích)

- ale přivádí mě to k Nicky. K Nicole. Nicole. *(Napřáhne ruku.)*

(Nicky si za potlesku přítomných prorazí cestu dopředu a vezme Johna za ruku.)

Když jsem před rokem vstoupil do tohoto projektu, Nicky tu pracovala v recepci. Brala tu **telefony**.

(smích)

Myslím to vážně. Nebo to tak nebylo?

Nicky: Bylo to tak.

John: Bylo to tak. Skutečně tu brala telefony a nikdo z nás

tehdy netušil, že brzy přijde geniální tah (čirou náhodou můj vlastní), obsadit tuto dívku - neškolenou a nezkušenou - obsadit ji do role Anne. Avšak - jak jste všichni dnes večer měli možnost vidět - Nicky Anne "nehraje", Nicky **je** Anne. Nicky si Anne osvojila. V určitých chvílích je Anne víc než sama Anne.

Nicky: (Děkuji ti.)

John: (Je to pravda.) *(gesto)* Nicole.

(Další potlesk pro Nicky.)

No, já vím, že už máte všichni hlad. Že se nemůžete dočkat, až si zatancujete. Ano. Vidím vám to na očích. Jistý nepokoj.

(smích)

Ale dnešní večer by nebyl úplný, kdybych se nezmínil o dvou kmotrech tohoto projektu. Jennifer. A Andrew.

(Jennifer si za potlesku razí cestu dopředu.)

Andrew? Kde jsi?

O Andrewa jsme zřejmě přišli.

(smích)

Jen: (Necítí se dobře. Leží.)

John: (Leží?)

Andrew prý leží. Jen, cos mu udělala?

(Smích. Jennifer se nuceně usměje.

John ji vezme za ruku a čeká na ticho.)

Co byl tenhle projekt před rokem? Nic. Byla to stránka textu.

Jen: (Míň než stránka.)

John: Řečeno přesně, bylo to méně než stránka. Ale jejich houževnatost, jejich nezřízená potřeba tvořit, dala této stránce vyrůst.

(ticho)

Jen a já jsme spolu prošli dlouhou cestu.

Jen: (I když zas tak daleko jsme se nedostali.)

(Smích. Jen se znovu nuceně usměje.)

John: Tak daleko ne - ovšem, že ne - ale dost daleko. Dost

daleko, abychom se oba stali částí té doby, v níž jsme zcela vážně věřili, že naše činy budou mít za následek - co, Jen? revoluci? věčný mír? (vím já, sakra?)

(smích)

Ale ten idealismus -

Jen: (Tak povrchní jsme zas nebyli, Johne.)

John: (Tak povrchní zas ne, ale dost povrchní.) Ten

idealismus v nás zůstal. Zůstal v našem umění. Teď je v módě, přátelé, věřit, že umění nemůže nic změnit. Naopak, já vám říkám, že umění může změnit **všechno** -

(obrovský aplaus)

(do potlesku) Je to trvalý odraz našeho prchavého já. Je to to, co nás činí **skutečnými**.

(Potlesk pokračuje, dokud jej John gestem neukončí.)

A teď, myslím, že - ano - můj projev skončil.

(smích)

Tam je jídlo. A tam je víno.

Nicky: (Kapela.)

John: Dokonce kapela. Děkuji vám všem.

(Udělá gesto ke dveřím.) Příjemnou zábavu.

(Dav se vyvalí ven.)

(První se pohne Nicky. Posadí se na židli. Skloní hlavu.)

Nicky: Proč jsem tak nervózní? Johne?

(John k ní přistoupí zezadu a začne jí masírovat nahá ramena.)

Jennifer se nehýbe.

Masáž tiše a soustředěně pokračuje, což je Jennifer čím dál nepříjemnější.

Nakonec se, aniž by masáž přerušil, John zeptá:)

John: Jak je Andrewovi?

(pauza)

Neměla by ses na něj podívat?

Jen: Asi spí. Spí často.

(Jennifer si zapálí. Masáž pokračuje.)

John: Jennifer kouří. Kdy jsi začala kouřit / Jennifer?

Jen: Prostě si lehne a spí.

John: Probud' ho.

(pauza)

Rozvášni ho.

(Nicky se tiše zasměje.)

Nebo to už nejde?

(pauza)

Je to slaboch.

Nicky: Vždyť nespí.

(pauza)

Jen: Prosím?

Nicky: Andrew. Nespí.

John: Je to slaboch. Nejen, že má spoustu slabostí, on jim všem ještě podléhá. V tom je asi jeho / půvab.

Jen: Bylas za ním?

John: On totiž má půvab - jak ten dovede lidi okouzlit -

ó jé.

Jen: Bylas u něj v pokoji?

(Masáž pokračuje.)

Nicky: V jakým pokoji?

Jen: V pokoji, kde spal. (Děláš to / schválně?)

John: Když si pomyslím, že ten den co si ho brala, jsem se úplně složil. / *(uchichtne se)*

Nicky: Vůbec nespal. V tom pokoji vůbec nebyl. Šel pryč.

(Johnovi) Fakt? Vážně ses složil?

Jen: Kam?

Nicky: Za Anne. Šel za Anne.

Jen: Jak by moh jít za Anne?

John: ("Šel za Anne." To mě nepřekvapuje. Je to / slaboch.)

Nicky: Donutil mě, abych mu našla ten starý spis. Chtěl její adresu. Šel tam.

Jen: A tys mu ten spis dala? Nechalas ho odejít? A nic jsi
neřekla. Kde je **to**?

Nicky: Už nejsem tvoje služka, Jennifer.

(Nicky a John se zasmějí a vymění si pohled, který potvrdí Jeninu izolaci. Jennifer si to uvědomí a odejde.)

(Volá za ní.) Ten spis je pořád venku, jestli ho potřebuješ. Zelené desky.

(Masáž tiše pokračuje.)

Myslels vážně to, cos říkal?

John: A co jsem říkal?

Nicky: Ty si to nepamatuješ? Měl jsi projev, velkej projev.

Johne?

(Nicky zakloní hlavu, aby se na něj podívala, ale on se zírá před sebe a pokračuje v masáži.)

John: Nic si nepamatuju.

(pauza)

Slyšíš ten zvuk?

(pauza)

Nicky: Žádný zvuk neslyším.

John: Výtah. Jen jede dolů. Dolů, dolů, ven na ulici.

(pauza)

Nicky: Neslyším to.

John: Poslouchej. *(Přestane s masáží.)*

(Co nejdelší ticho.)

(Zatmít a zároveň hřmění vlaku metra, které posléze ustane jako předtím, aby uvodilo:)

2.

Avenue X. V bytě Anne a Simona.

(Anne je sama. Zaujímá přesně stejnou pozici jako v předešlé scéně Nicky, sedí na židli. Na rozdíl od ní je však k židli připoutána a ústa má přelepena páskou. V dálce občas štěká pes.

V bezprostřední blízkosti Anniny tváře se pomalu otáčí ventilátor.

Na sobě má stejné šaty jako ve třetím dějství. Jsou ale sedrané.

Na dveře (za scénou) někdo tluče. Je slyšet, jak se otevírají. V místnosti se objeví Andrew ve společenském obleku. Jde k Anne. Anne nevydá ani hlásku. Andrew jí rozváže. Opatrně jí odlepí pásku z úst.

Anne si jazykem svlaží rty. Jinak nereaguje.)

Andrew: Anne?

Anne: Kdo jste?

(pauza)

Jak jste se sem dostal?

Andrew: Nebylo zamčeno.

Anne: Jsou to ocelové dveře. Vždycky jsou zamčené.

(pauza)

Vždycky.

Andrew: Já jsem Andrew.

Anne: Andrew?

(pauza)

Anne: Ten pes ale není váš, Andrew, že ne? Mám o toho psa strach. Štěká tak vyděšeně.

(Andrew si začíná místnost prohlížet.)

Je mi to líto, ale tohle se nedělá. To se nedělá, vlézt někomu jen tak do bytu. Co tu hledáte? My nic nemáme. Copak vypadáme, jako že něco máme? A co to máte na sobě? Neznáme se?

Andrew: Je tu ještě někdo?

Anne: Už **jednou** nás vykradli. Nedávno. Nic tu nezbylo.

(Andrew zvedne kus černé látky.)

Andrew: Co je tohle?

Anne: Kukla. Je mého manžela.

(Andrew si kuklu prohlíží. Je slyšet psa.)

Je mi líto, ale nemá žádnou cenu. Poslyšte, jestli je ten pes váš, proč ho nekrmíte nebo necvičíte nebo proč se o něj vůbec nějak / **nestaráte?**

Andrew: *(odhodí kuklu)* Myslel jsem, že by tě zajímalo, že je to velký úspěch, Anne.

Anne: Co?

Andrew: Tvůj život.

Anne: Nerozumím. Úspěch?

Andrew: Ano.

Anne: No dobře. Fajn. Možná. Mám co jíst. Jsem zdravá. *(uchichtne se)* Taky jsem těhotná, takže mi prosím vás - prosím, neublížte mi.

Andrew: Nevypadáš jako těhotná.

Anne: Dokonce jsem přestala kouřit. Kouřila jsem. Ale přestala jsem.

Andrew: *(stěží se mu daří potlačit hněv.)* Proč se nehýbeš?

Anne: Prosím?

Andrew: *(jako předtím)* Proč se **nehýbeš**? Vstaň z té židle a pojď pryč. Už jsem tě odvázal. Ty dveře nejsou ocelové. Nebyly ani **zamčené**.

Anne: *(klidně)* Kam bych šla? **Lituji**, ale tohle je můj domov.

Tohle je má židle. Proč neuodejdete **vy**? Proč odtud sakra nevypadnete? (V tomhle postrojení, strkat nos co cizích věcí, panebože, tohle je **můj** / byt. *(Nedívá se na něho, tře si zápěstí.)*)

Andrew: Chci, abys šla se mnou, dřív než se vrátí.

Anne: Kdo než se vrátí? Co když nechci / pryč?

Andrew: Ten chlap.

Anne: Jakej chlap? Myslíte mého muže?

Andrew: Ty máš manžela?

Anne: Jsem těhotná. Ovšemže mám manžela.

Andrew: Simona.

Anne: Ano.

Andrew: Kde je? Kde je Simon?

Anne: Nevěříte mi?

Andrew: Kde je Simon?

Anne: Vy jste jeden z jeho kamarádů? Já jeho kamarády neznám. Stýká se s nimi sám. Ale všechno mi o nich říká.

Andrew: Anne, prosím tě...

Anne: Třeba Joel - Joel je teplouš, ale je hrozně legrační -

a Max, samozřejmě - a Holly, ta teď má holčičku. A pak Ross, co pracuje u Adama ve výčepu. **Jeho** bratranec je policajt. Který jste vy? Joel?

Andrew: Já jsem Andrew.

Anne: O vás nikdy nemluvil.

Andrew: Nejsem jeho / kamarád.

Anne: Dřív jsem strašně chtěla ven. Dostat se za ty dveře

byl můj sen. Ale teď vidím, že to byla chyba, chtít ven, a že to bylo dobře, že mě nepouštěl. Protože když jsme byli venku naposledy, udělali jsme něco opravdu strašného. *(Ztiší hlas.)* Nebudete tomu věřit, ale my jsme jednomu pánovi vyloupili oči. *(Uchichtne se. Dál si mne zápěstí.)*

Andrew: Jak to myslíte: "vyloupili"?

Anne: No z hlavy, jak jinak? *(Otočí se a dívá se přímo na něho. Změní tón.)*

Já vím, kdo jste.

Myslím, že byste měl odejít.

(Objeví se Simon. Stejně jako poprvé, kdy jsme ho viděli, popijí pivo z lahve, zabalené v papírovém sáčku. Podívá se zběžně na Andrewa a Anne.)

Simon: Potřebuju sprchu.

Anne: Je tam vedro?

Simon: Pořád ještě je tam vedro.

Anne: Kolik je hodin?

Simon: Jsou dvě.

Anne: Vrátil ses brzy.

(pauza)

Tohle je pán od toho psa.

Simon: Jakého psa.

Anne: Toho psa, co pořád štěká, Simone.

Simon: (Těší mě.) Já žádného psa neslyším, Anne.

Anne: On ho nikdy neslyší. Má představu, že tahle čtvrť / je hrozně klidná.

Simon: Co je to za rasu?

Andrew: Žádného psa nemám. Opravdu. **Lituji**. To není důvod proč jsem tady.

Simon: Ne?

(pauza)

Takže Anne se mýlí.

Anne: Jak se má Joel?

Simon: Joel tam dneska nebyl. Proč se tak nastrojil?

Andrew: Já jsem Andrew.

Simon: Proto jsme šli taky brzo domů. Bez Joela tam bylo mrtvo. Andrew? **Aha**. Tak takhle.

Andrew: Chci, aby se mnou Anne odešla.

Simon: Nedá si "Andrew" pivo? Co piješ, Andrew?

Andrew: Chci, aby odešla. Teď / hned.

Simon: Anne, proč nenabídneš Andrewovi pivo?

(pauza)

Třeba nepijete. To je velice moudré. Moje žena je těhotná. Vzdala se - že, Anne? - tabáku a alkoholu. Vlastně, když se opila naposledy, / což bylo asi tak

Anne: (Přestaň, Simone.)

Simon: před dvanácti měsíci (proč mám přestat?), když se opila naposledy, znásilnil ji úplně cizí chlap.

Anne: Nebylo to znásilnění, / Simone.

Simon: Znásilnil ji úplně cizí chlap, Andrew. A to v nóbl

bytě na Upper West Side, kde mají sluhy a svíčky a, když se podívají východním směrem, koukají do Central Parku.

(pauza),

Tak.

Anne: (Nebylo to znásilnění.)

Simon: Takže asi nepijete. Nebo pijete? ,

Proč si / nesednete?

Andrew: Anne, musíme / jít.

Simon: Všim jste si - Andrew - jak se jí vrátila barva vlasů

- a očí? (Musíte jít? Neřek bych.) Podívejte se jí do očí. Už jsou zase modré. Ukaž mu oči, Anne. Vidíte, jak z nich vyzařuje světlo? To je tím, že teď pořádně jí. Už se jí nikdo nesnaží krmit rukama, Andrew. Jí dobrý čerstvý jídlo, který jí sám vařím. Nakupuju, vařím, dávám jí všechno, co potřebuje, vid', Anne. Někdy ji **koupu**, myju její tělo - že je to tak, Anne?

Anne: Někdy mě koupe. To je pravda.

Simon: Vidíš? Proč si nesedneš?

Anne: Ale děťátko budu někdy koupat sama, vid', Simone? Tos mi slíbil, vid'?

Simon: To víš, že ho budeš koupat.

Anne: (se uchichtne) Nesnáším, jak jim přitom padají hlavičky dozadu.

Simon: Hlavičku jim musíš přidržovat, Anne. To jsem ti přece říkal.

Anne: (Jasně. Přidržovat.) Jde z toho trochu hrůza. Tolik se toho může stát. V těhotenství. Při porodu. Než vyrostou. Vy nemáte děti?

Simon: Nic se nestane, Anne. Jen hlavičku musíš přidržovat.

Anne: Občas s ním půjdu ven, vid'?

Simon: To víš, že půjdeš. Musí vidět, jak vypadá svět. Nebe. Stromy. Mladý stromky.

Anne: Chtěla bych jít ven.

Simon: To můžeš vždycky.

(ticho)

Andrew: Takže teď může ven?

(ticho)

Simon: Vždycky může ven, ale radši zůstane doma.

Andrew: Proč nejdeš ven, Anne. Trochu na vzduch.

Anne: (zmatena) Co? Teď? Je pozdě. A já...

Simon: Radši prostě zůstane doma.

Andrew: Ano, teď. Pojd' ven.

Anne: Ale vážně, nejsem oblečená. Já...

Simon: **Nechce** jít ven. Je to **její** rozhodnutí.

Anne: Fakt nejsem oblečená. Vlasy mám... (*prohrábne si je rukou*) vždyť vidíte.

(*pauza*)

Možná jen na chvíli, Simone. Smím?

Andrew: Pojd'.

Simon: Radši prostě zůstane doma.

(*Anne zaváhá, pak pomalu vykročí směrem k Simonovi a k východu. Najednou sebou trhne a vyběhne ven.*)

To nic nedokazuje.

(*Za scénou výstřel.*)

Simon vyjde ven.

Uplyne chvíle. Andrew se nehýbe.

Vejde Jennifer s revolverem v ruce.)

Jennifer: Vrazila do mě. Já jenom **reagovala**. Proč do mě vrazila?

Normálně jsem zareagovala. Z té ulice jde hrůza, Andrew.

(*ticho a klid*)

Běžela přímo na mě. **Vrazila** do mě. Není tam světlo. **Zjevila** se přede mnou. **Neříkej se** tak na mě. Byla to normální reakce.

(*ticho*)

Bloudila jsem tímhle hnusným sídlištěm ve stavu **naprostého zděšení**, Andrew. Nikde žádný **číslo**. **Naprostý zděšení**. **Proč** jsi to udělal? Doprdele. Už jsi SPOKOJENEJ?

(*Hodí revolver na zem.*)

Vejde Simon. Dívá se na ně.)

(*tíše*) Vrazila do mě. Lekla jsem se. Byla to reakce.

(*dlouhé ticho*)

Simon: Moje dítě.

Jen: Vy jste **Simon**?

(*Zatmít a současně Cliffordův hlas volá: "Taxi! Taxi!"*)

3.

Taxi!

(*Ve slabém světle se objeví Clifford volající taxi. V ruce svírá svazek papírů. Během celé scény ze svazku padají listy a jsou odnášeny větrem.*)

Objeví se týž Taxikář jako dříve.)

Taxikář: Kam to bude?

Clifford: Kde jsme teď?

Taxikář: "Kde jsme teď?" Vy to nevíte?

Clifford: **Myslím**, že vím.

Taxikář: Tak mi řekněte, kde myslíte, že jsme.

Clifford: Myslím, že na rohu Canal Street a Broadwaye.

Taxikář: Já myslím, že máte pravdu. Myslím, že je to Canal Street. Je to tu cítit jak na Canal Street.

Clifford: Vy to nevíte? Copak tu není / **cedule**?

Taxikář: Žiju v tomhle městě celý svůj život.

Clifford: Já taky.

Taxikář: To je zvláštní.

Clifford: Ano. Myslíte?

Taxikář: Kam vás můžu vzít?

Clifford: Na roh Broadwaye a Východní dvaapadesáté.

Taxikář: Nic takového neexistuje.

(Listy dál odnáší vítr.)

Co tam má být? Moh bych vás vzít na roh Broadwaye a **Západní** dvaapadesáté.

Clifford: Mám tam dodat nějakou práci.

Taxikář: Uprostřed noci?

Clifford: Ono je uprostřed noci?

Taxikář: Samozřejmě.

Clifford: To jsem nevěděl.

Taxikář: Co je to za práci?

Clifford: Scénář.

Taxikář: A nemůžete to poslat?

Clifford: *(chňape po papírech)* Neztrácím stránky?

Taxikář: Scénář? Vy jste spisovatel?

(Listy dál odnáší vítr.)

Heleďte, co kdybych vás prostě vyhodil někde tím směrem? (Spisovatel, vy toho v sobě musíte nosit, **příběhy** a tak.)

Clifford: Potřebuju to tam dovézt. Nechci si povídat.

Taxikář: Vemu vás tím směrem. Mám zelenou?

Clifford: Prosím?

Taxikář: Jestli mám / zelenou?

Clifford: Děláte se legraci? Jsem slepý. **Podívejte** se na mě.

Taxikář: Nedělám si legraci.

Clifford: No dobře.

Taxikář: Jste slepej od narození?

Clifford: Ne.

Taxikář: Máte nějakou **nemoc**?

Clifford: Nechce se mi mluvit.

Taxikář: Takže mám jenom / řídit?

Clifford: Jenom řidte. Ano.

(Jedou.)

Taxikář: Můžu se zeptat na vaše jméno?

Clifford: (Clifford. Clifford Webb.)

Taxikář: Ale nejste **ten** Clifford Webb.

Clifford: No, popravdě řečeno, jsem.

Taxikář: *(radostně)* Sakra! Tak já vezu Clifforda Webba. Taková **čest**, Clifforde. Páni...

Clifford: (Díky.)

Taxikář: Taková čest, fakt. Kdybych vás tak moh vidět. Pořád

slyším vaše jméno v rádiu. Clifford Webb říká to. Clifford Webb si myslí ono. A moje žena se dívá na ten pořad, co děláte v televizi.

(Jedou dál.)

Clifford: Jak jste to myslel: "Kdybych vás moh vidět"?

Taxikář: Říká, že je myšlenkově děsně / podnětnéj.

Clifford: Jak jste to myslel: "Kdybych vás moh vidět"? Proč byste mě nemoh vidět?

Taxikář: Poslechněte, Clifforde, vám se se mnou nechce mluvit, a já to respektuju. Vadilo by vám rádio. Nebo si chcete **přemejšlet**?

(Zapne rádio.)

Slyšíme tiché boogie woogie ze třetího dějství.)

Clifford: Neztratil jsem stránky?

(Listy dál odnáší vítr. Roznáší je po celém jevišti.)

Taxikář luská prsty do rytmu hudby.)

Taxikář: A teď zkusíme zahrnout doleva.

(Mohutné zatroubení.)

Klídek, kamaráde. Já vezu Clifforda Webba. *(Dál luská prsty.)*

(Hudba zesílí. Stránky se dál vznášejí ve větru. Troubení se ozývá častěji.)

Clifford: Jak jste to myslel: "Kdybych vás moh vidět"? Kde jsme?

Kam to jedeme?

Taxikář: Nemám zdání, Clifforde. Ale copak zrovna to nepatří k velikejm radostem tohoto města?

(Hudba naplno.)

Světla pohasínají.

Hudba pokračuje, dokud nezhasnou docela.